

NẾU ĐỨC CHÚA TRỜI Ở CÙNG CHÚNG TA, THÌ TẤT CẢ CÁC PHÉP LẠ KIA Ở ĐÂU?

 Cảm ơn, Anh Neville. Xin chào, các bạn. Trở lại lần nữa. Tôi chưa bao giờ nói luôn bốn giờ như sáng nay. Thật đáng tiếc. Và sau khi nói bốn giờ, các bạn chắc hẳn rất mệt vì tôi, các bạn chắc hẳn đuổi tôi ra khỏi bục giảng.

² [Hội chúng nói, “Không!” Doc, em của Anh Branham, nói, “Điều đó nhắc nhở tôi. Người nào đó hôm nay đã nói rằng anh luôn luôn còn cả đồng về điều này còn để lại, mà anh chưa hề nói đến.”—Bt.] Vâng, thưa quý vị. [“Nhưng tối nay, Anh yêu dấu, anh có thể hoàn toàn có hết thảy thời gian mà anh muốn.” Hội chúng nói, “A-men!” Doc nói, “Vâng, anh không phải bỏ sót điều nào về Nó.”] Tôi có gần nửa quyển Kinh Thánh đã viết ra ở đây. [Người nào đó nói, “Anh có cả đêm, để giảng.”] Chúng ta có nhiều anh em yêu quý ở đây, chúng ta muốn nghe họ.

³ Bao nhiêu anh chị em đã vui thích buổi nhóm sáng nay, về sự...[Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thực sự, bốn giờ đồng hồ. Tôi không biết những gì băng ghi âm đó đã ghi âm.

⁴ Em gái tôi đã gọi điện cho tôi, sau buổi nhóm, và cô ấy nói, “Điều đó không phải đã xảy ra với người nào khác.” Nói, “Nó phải xảy ra thật sự với em. Và em đã nói,” với chồng cô ấy, “‘Junior,’ nói, ‘anh nghĩ gì?’ ‘Ồ,’ cậu ấy nói, ‘Anh đã nghe nói Anh Branham làm tốt hơn thế.’” Cô ấy nói, “Thế thì em tin chắc tất cả điều đó đến với em,” cô ấy nói.

⁵ Tôi tin cô ấy ở phía sau đó, nếu không thì tôi muốn kể điều đó về cô ấy, nhưng tôi sẽ chỉ bỏ qua điều đó. Delores, cô ở đâu? Cô ấy không ở đây.Ồ, tôi sẽ kể điều đó vậy. Cô ấy nói, “Em đã phạm tội về việc dùng chỉ một chút, anh biết đấy, đồ trang điểm; cắt tóc chỉ một chút xiu.” Nói, “Điều đó đã chấm dứt.” Cô ấy đã nhận ra mình chưa chết, các bạn thấy đó. Các bạn phải chết, vì

thế nó làm đề tài cho sứ điệp của...cho Năm Mới. Xin Chúa ban các ơn phước Ngài.

⁶ Thật tốt đẹp, tối nay, thấy rất nhiều người đến. Anh Graham Snelling, tôi chỉ vào đúng lúc để nghe anh ấy kết thúc bài hát quen thuộc đó, “Và Chúng ta Sẽ Đi Đến Cư Ngụ Trên Đồi Si-ôn.”

⁷ Tôi đoán không người nào ở đây từng nhớ Rabbi Lawson nhỏ con. Người nào còn nhớ đến ông không? Vâng, hai hay ba người trong các bạn, Anh Graham mà...và Anh Slaughter. Điều đó làm cho tôi nghĩ về Anh Lawson. Anh em còn nhớ anh ấy thường hát như thế nào không? Một người nhỏ, bé, tôi đã gọi anh ấy là “rabbi” bởi vì anh ấy đội cái mũ màu đen, nhỏ, phẳng. Anh ấy là một thầy giảng Ngũ Tuần. Nhưng, mang cặp kính gọng đôi môi rất to, và tôi nói, “Anh trông thật giống như một thầy dạy luật.” Và vì thế chúng ta luôn gọi anh ấy là, “Rabbi Lawson,” một anh em nhỏ bé tuyệt vời. Và anh ấy—anh ấy rất già, anh ấy đã còng lưng; bị xe hơi cán, và làm cứng đơ hai đầu gối của anh. Anh ấy phải chống nạng, hay chống gậy của anh, về phía *này* ở đây. Và tôi có thể ngồi xuống một cái ghế. Và khi anh ấy đi qua đó để đến khu vực ấy, “Bánh xe của sự sống con người phàm sẽ đứng im hết thủy,” anh ấy nhặt lên cây gậy cũ kỹ ấy, đưa ngang vai mình, và móc nó quanh cổ tôi, và kéo tôi lại gần giống như thế *này*, đưa tay ôm tôi, và nói, “lúc ấy *chúng ta* sẽ đi đến ở trên đồi Si-ôn.”

⁸ Người nào, người nào khác ở trong đây đã từng biết Rabbi Lawson? Chỉ vài người trong các bạn. Thế thì, tôi muốn nói điều này. Một sự lạ đã xảy ra với anh ấy. Anh ấy là một thầy giảng chân thật, nhỏ bé, người anh tốt. Và anh—anh đã không có những khoản thù lao lớn; đó không phải là sứ mệnh của anh. Nhưng, tôi tin anh đã sống đúng với những gì anh đã được giao cho, đó là điều quan trọng.

⁹ Và vợ anh ấy đã nghĩ anh không làm ra đủ tiền, việc giảng dạy, vì thế họ, muốn anh kiếm một việc làm. Anh đã nghiên cứu Kinh Thánh suốt thời gian. Vì vậy ngày nọ bà ấy đã nổi giận với anh, bà chỉ chụp lấy quyển Kinh Thánh ra khỏi vạt áo anh, nắm lấy Nó, và mở lò sưởi ra, và nhét vào lò và đốt Nó. Vài tháng sau đó, bà đang bắt một số bóng đèn Giáng sinh, lửa của cây thông Giáng sinh bắt lấy bà và đốt cháy bà, ngay tại chỗ đó. Đấy, anh

chị em gieo gì thì anh chị em gặt nấy. “Chớ đụng đến kẻ chịu xúc dầu Ta, chớ làm hại các đấng tiên tri của Ta.” Thấy không?

¹⁰ Suy gẫm về Lời Đức Chúa Trời. Họ những người mà đã bị tai nạn ở ngoài đó, và ròi Sa-tan đã cố hủy diệt họ...Tôi chỉ thấy họ đứng lên phía sau đó, ngay lúc đó, để cho người nào đó vào. Xe moóc của họ, thực tế mọi thứ trong phòng đó đã cháy khét. Tôi đã ở ngoài đó. Vật duy nhất mà còn lại, tôi nghĩ, là một quyển Kinh Thánh cũ phước hạnh và, tôi nghĩ, quyển sách của tôi và của Anh Osborn. Mọi thứ đã bị cháy khét, trong chiếc xe moóc của họ. Tôi đã cầm quyển Kinh Thánh ấy lên, nó chỉ có mùi khói một chút ở bên ngoài. Tôi đã nói với người chị và người anh ấy rằng ngày nào đó, ý Chúa, tôi muốn đem điều đó đến bục giảng ở đây, và giảng về đề tài, “Trời đất sẽ qua đi, song Lời Ta sẽ không qua đâu.” Khi tất cả mất hết, Lời vẫn còn ở đó. Chẳng tuyệt vời sao cách mà Đức Chúa Trời chăm sóc Lời Ngài? Và rồi để Lời đó trong anh chị em, Ngài sẽ chăm sóc anh chị em. Đúng thế.

¹¹ Trong suốt thời gian lụt lội. Tôi đang giảng ở đây đêm nọ, để lại quyển Kinh Thánh của tôi. Trận lụt năm '37 hầu như, đã đến qua nửa đêm, khi nó tràn qua khắp đền tạm; nhắc lên cũng cái bục giảng này, nhắc nó thẳng lên (không có trần nhà khác ở đây lúc đó) và đặt nó nổi lên ngay sát trần nhà. Lời đang ở dưới bục giảng; thay vì nó chìm, thì nó đã nổi lên, đem nó lên thẳng tới trần nhà. Và tôi đã chèo thuyền quanh khắp nơi đây, trong một con thuyền. Và rồi khi nước đã hạ xuống, nó đã hạ xuống và đang nằm ngay tại đây ở cùng chương mà tôi đang đọc ra, sau trận lụt. “Trời đất sẽ qua đi, song Lời Ta sẽ không qua đâu.” Đúng thế. Ngài tuyệt vời. Phải không?

¹² Thành thật mà nói, tôi—tôi muốn rời khỏi nơi đây, thật nhanh, bởi vì họ đã có rất nhiều mục sư truyền đạo tốt quý. Tôi đã nghĩ tôi sẽ gọi hết thầy họ lên bục, nhưng chúng tôi không có chỗ ngồi cho họ. Bởi vì, tôi đã thấy nhiều kẻ từ khi tôi đến đây, trong thánh giả, mà có lẽ có một sứ điệp tối nay. Chúng ta muốn nghe từ mục sư của chúng ta, từ những mục sư khác, sứ—sứ điệp đặt họ có trong lòng họ, cho tối nay. Và tôi sẽ chỉ nói thật ngắn gọn, và cố gắng nói một chút điều gì đó.

13 Và thế thì chúng ta đang bắt đầu điều gì đó tối nay, hay điều gì đó đang xảy ra tối nay, nếu ý Chúa, mà chúng ta đã chưa bao giờ làm từ lúc tôi có...trong đời sống tôi. Cứ nghĩ về điều đó ngày nọ, đã gọi cho Anh Neville, và anh ấy nghĩ nó là một ý tưởng lớn. Thay vì tất cả sự chần chộ của việc thổi còi, và la hét, và hành động kỳ quặc, và say xỉn, và tiệc tùng của Năm Mới, và đại loại như thế, chúng ta sẽ đến với bàn thờ và dự tiệc thánh, lúc nửa đêm. Với...Và mỗi người trong chúng ta, khi chúng ta lắng nghe những lời tối nay, từ những mục sư truyền đạo khác nhau này, chúng ta hãy thật cung kính.

14 Bây giờ, tối Chúa nhật vừa rồi, tôi đã đưa ra một Sứ điệp Giáng sinh. Và lúc ấy tôi đã nói với hội thánh, với dân sự đến từ Georgia và những nơi khác nhau, “Đừng đến,” bởi vì điều đó sẽ đẩy con cái của họ ra khỏi lễ Giáng sinh. Chúng thì—Chúng trông đợi nó, chúng chỉ là trẻ con. Và tôi muốn mua những băng ghi âm đó cho anh em. Bây giờ, anh em nào mà đã không đến được, băng—băng ghi âm thì tôi trả tiền. Cứ để cho Anh Wood và họ biết, và tôi sẽ—tôi sẽ lo liệu về điều đó cho các bạn, và mua băng.

15 Còn bây giờ, tối nay, tôi chỉ muốn nói trước một điều này, trước khi tôi đọc phân đoạn của mình.

16 Và có lẽ, trong sự giảng dạy, chúng ta sẽ ở cho tới, hầu như tới nửa đêm. Và rồi chúng ta sẽ có, khoảng mười lăm, hai mươi phút trước mười hai giờ, chúng ta sẽ đi ra và mang bánh xốp ra, bữa—bữa Tiệc của Chúa, chiêm con lễ vượt qua. Và đặt nó ra ở đây, bánh xốp, và rồi dâng lời cảm tạ Đức Chúa Trời, và đứng ở bàn thờ, với cúi đầu và tấm lòng, và dự tiệc thánh của Chúa. Và tôi nghĩ căn phòng thì đầy máy ghi âm ở trong đó, và vân vân. Tôi không biết chúng ta có...Nói gì hả? Họ sẽ ở bên ngoài vào lúc đó, vì thế chúng ta cũng, sẽ không phải bỏ qua việc rửa chân. Và ngày mai là thứ Hai, và một số trong dân sự, từ bên ngoài thành phố, có nhiều thời gian để về nhà. Và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho anh chị em giờ này.

17 Và đây có lẽ sẽ là lần cuối cùng tôi sẽ đến với anh chị em, cho tới khi tôi từ miền Tây trở về. Tôi sẽ đi đến Arizona, có lẽ sẽ tới Louisiana trước tiên, và rồi đến Arizona và California. Và

rồi ngay sau khi tôi trở về, tôi hi vọng được ở với anh chị em lần nữa. Cho tới lúc đó, hãy cầu nguyện.

¹⁸ Tôi chưa bao giờ lên chương trình chuyến đi nào. Tôi tin tôi gặp Anh Borders, tối nay, trong buổi nhóm. Tôi đã nhắc anh ấy chú ý sáng nay. Và anh ấy cứ ghi âm, và anh đã tặng tôi một quyển sách ngày nọ, về đủ các loại thăm viếng. Nhưng dù sao đi nữa, trong suốt thời gian này, Đức Thánh Linh đã phán với tôi, “Hãy đi đến một nơi. Và khi người làm xong ở đó, Ta sẽ bảo cho người biết sẽ đi đâu từ nơi đó.” Đấy, thật sự được dẫn dắt đúng như thế, điều gì để làm tiếp theo. Vì thế chúng ta phải rất gần gũi với đường lối, khi Ngài bắt đầu làm điều đó, anh em thấy đấy, thật sự biết bất cứ nơi nào người nào đó đang gọi và đang chờ đợi.

¹⁹ Không phải vì sự cam kết của Năm Mới, bởi vì chúng ta không làm chúng; không làm tốt, anh em phá vỡ chúng. Tôi đã thấy cha tôi ném cái ống điều đó đi, mỗi đêm Giao Thừa; nhìn xem ông đã ném nó ở đâu, để ông có thể lấy nó lại sáng hôm sau. Hiểu không? Và đó gần như là cách nó xảy ra. Chúng ta hãy đừng làm những cam kết. Chúng ta hãy cầu xin sự thương xót và ân điển, cầu xin sự thương xót của Đức Chúa Trời.

²⁰ Nếu tôi không có được một cơ hội nào nữa, để ban tiệc thánh, có lẽ phải vội vàng vào lúc đó, tôi... Đây là một điều tôi ao ước làm; một trong những ao ước của tôi là thấy một Hội thánh không vết hay không nhăn, mà Đức Thánh Linh... Anh Graham, đây là sự ao ước của lòng tôi; thấy một Hội thánh mà rất đầy dẫy Đức Chúa Trời, đến nỗi tội lỗi không thể ở bất cứ nơi nào trong đó, Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang kêu gọi nó ra ngay, bất kể nó ở đâu. Tôi muốn thấy điều đó.

²¹ Và một việc mà tôi ao ước, một khả tượng lớn từ Chúa mà tôi đã luôn luôn ao ước có từ Chúa, Ngài ban nó cho tôi sáng hôm nọ, khoảng mười giờ sáng. Và điều đó đã làm thỏa mãn sự ao ước của tôi. Trong nhiều năm trôi qua, kể từ khi tôi làm một mục sư truyền đạo, tôi đã ao ước thấy điều đó, và cuối cùng nó ứng nghiệm. Bây giờ tôi rất biết ơn Đức Chúa Trời. Tôi đã không nói gì về nó, chỉ phải viết nó ra. Và tôi biết nó hoàn toàn chính xác những gì tôi đã đang cầu xin, luôn mọi lúc.

²² Và bây giờ tôi cầu nguyện và tin cậy Đức Chúa Trời. Và tối nay, làm mới lại, tôi dâng hiến đời tôi cho Ngài, trên bục giảng của Ngài. Một sự ao ước lớn đó trong đời sống tôi là trở nên khiêm nhường hơn trước Đức Chúa Trời và trước dân sự Ngài. Biết rằng đó là một trong những lỗi lầm lớn của tôi, là đang phải giải quyết với công chúng trong cách như vậy, nó lấy đi nhiều thứ ra khỏi tôi, mà thường có trước đây. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ khôi phục lại sự vui mừng đó mà tôi đã từng có. Không phải như tôi đã mất niềm vui của tôi, không; nhưng tôi muốn nói tôi muốn có nhiều hơn về nó, nhiều hơn, khiêm nhường nhiều hơn, để hầu việc Chúa. Năm đến đây, tôi đã hứa với Đức Chúa Trời, nếu Ngài còn để cho tôi sống, và ban cho tôi sức khỏe và sức mạnh, tôi sẽ cố gắng là một đầy tớ cho Đức Chúa Trời, và một anh em với mọi người, với cả tấm lòng.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em giờ này. Chúng ta hãy cúi đầu giây lát.

²³ Khi thế giới, Cha ôi, đứ đưa chung quanh xích đạo, như chúng con được nói cho biết, bây giờ nó sẽ bắt đầu di chuyển lần nữa về phía sau hướng về phía...từ ngày ngắn nhất trong năm, đến ngày dài nhất. Chỉ một thời gian ngắn, và những tiếng còi sẽ được thổi lên, dân sự sẽ la hét, chuông sẽ vang lên; và năm cũ đã hết, và một năm mới đến. Cha ôi, chúng con cảm ơn Ngài, rằng Ngài đã cho chúng con thấy năm này của 1961. Và chúng con cầu xin Ngài tha thứ cho chúng con về mọi tội lỗi của chúng con mà chúng con đã phạm qua suốt năm này. Và nếu đã có một điều chúng con đã làm mà đã được tốt, Danh Ngài được ngợi khen. Vì đó không phải là chúng con, những người không xứng đáng; nhưng chính là Ngài, Đức Thánh Linh mà cuối cùng đã đẩy đường lối Nó vào đời sống chúng con, qua tình trạng nổi loạn của chúng con, và đã làm điều gì đó để Đức Chúa Trời được tôn vinh. Chúng con biết ơn rằng Ngài đã làm điều đó. Cha ôi, chúng con sẽ cầu nguyện tối nay để Ngài thúc giục chúng con mọi lúc, và để cho ý của Chúa được nên trong đời sống của chúng con.

²⁴ Và, tối nay, như các hội thánh chị của chúng con, các mục sư của họ đang ngồi ở đây; Anh Graham của chúng con, và các anh

em từ những miền khác nhau của đất nước; Utica, Sellersburg, và Georgetown, có thể là bất cứ nơi nào. Những linh hồn quý báu đã nhóm nhau lại từ nhiều, thậm chí những Bang khác, tối nay, để giúp đỡ chúng con trong bữa tiệc năm hân hỉ vĩ đại này ở đây mà chúng con đang tổ chức lễ; và quay lại thời gian để hát những bài hát, cầu nguyện một lời cầu nguyện, và lắng nghe Lời của Đức Chúa Trời. Xin đẩy dẫy mọi lòng. Xin đẩy lui mọi nghi ngờ. Lấy đi mọi sợ hãi. Lấy đi mọi lo lắng. Và để Đức Thánh Linh di chuyển vào trong lòng chúng con, và trông Lời. Xin để cho chúng con là cánh đồng mà Lời sẽ rơi vào, hầu cho sẽ sanh ra kết quả trong năm sắp đến. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁵ Xin giúp chúng con giờ này, vì đây là thì giờ của con, được phân công lần này, để giảng. Con cầu nguyện để Ngài sẽ xúc dầu cho những lời mà được nói. Và xin cho chúng đi ra dưới sự xúc dầu của Đức Thánh Linh, với những sự mong đợi, Chúa ôi, để mang những người, mà không biết Ngài, đến với Ngài; và những ai mà hiện có mặt ở đó, xin cho họ có đức tin nhiều hơn, để hầu việc Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và giúp cho tiếng của con, và đang bị cảm lạnh nặng, và bị mệt vì một Sứ điệp dài bốn giờ sáng nay, con cầu nguyện để Ngài sẽ giúp đỡ con. Xin vừa giúp hết thầy chúng con, và tình trạng chúng con hiện nay vì buổi nhóm sắp đến và lễ tiệc thánh.

²⁶ Xin ban phước cho hội thánh này và mục sư của nó, Anh Neville của chúng con, các ủy viên trị sự của nó và các chấp sự của nó, và xin cho họ hầu việc dững cảm hơn năm mới này hơn bất cứ lúc nào trước đây. Cảm ơn Ngài vì sự hầu việc của họ và lòng dững cảm của họ. Thật họ đã đứng bên cạnh con khi con cần người nào đó ủng hộ con! Anh Neville và Anh Roy Roberson, cùng tất cả những anh em yêu quý những người mà đã đứng bên chúng con trong những lúc khó khăn, và, dưới sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh, đã làm những quyết định tốt nhất mà họ biết như thế nào. Và những quyết định mà họ đã làm, đã được chứng minh là ở trong ý Ngài, vì Ngài đã ban phước cho những quyết định của họ. Lạy Đức Chúa Trời, xin tiếp tục ở cùng họ. Xin giúp chúng con hết thầy, với nhau giờ này. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

27 Bây giờ, với anh em mà lấy những trích đoạn; và tin rằng anh em sẽ đang cầu nguyện cho tôi. Và trong giây lát, tôi muốn anh em tập trung chú ý đến một phân đoạn Kinh Thánh được tìm thấy trong Sách Các Quan Xét, ở chương thứ 6, bắt đầu ở câu 7. Tôi muốn rằng quý vị yên lặng lắng nghe, và lắng nghe Lời.

28 Quý vị phía sau có thể nghe tôi, được chứ? Hãy giơ tay lên, nếu quý vị nghe được. Tốt. Và nếu họ theo dõi, những người mà điều chỉnh micrô này, sẽ xem nó hoạt động tốt chưa. Những băng ghi âm đang chạy chứ?

29 Các Quan Xét, chương thứ 6, câu thứ 7. Bây giờ lắng nghe kỹ, vì tôi sẽ nhắc đến điều này trong chốc lát.

Và xảy ra như đã định, vì dân Y-sơ-ra-ên đã kêu khóc với CHÚA về việc dân Ma-đi-an,

Nên CHÚA đã sai một đấng tiên tri đến cùng dân Y-sơ-ra-ên, mà nói cùng họ rằng, CHÚA Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã phán như vậy, Ta đã đem các người lên ra khỏi xứ Ê-díp-tô...rút các người khỏi nhà nô lệ;

...Ta đã giải cứu các người ra khỏi tay những người Ê-díp-tô, và ra khỏi tay hết thảy kẻ hà hiếp các người...đuổi chúng nó khỏi trước mặt các người, và đã ban cho các người xứ của chúng nó;

Và Ta đã phán cùng các người rằng, Ta là CHÚA Đức Chúa Trời của các người; chớ sợ các thần của dân A-mô-rit, trong xứ mà các người ở; nhưng các người nào có nghe tiếng Ta.

Và có một thiên sứ của CHÚA đến, và ngồi dưới cây sồi ở Óp-ra...thuộc về Giô-ách, người A-bi-ê-xê-rit: và Ghê-đê-ôn con trai người đang đập lúa mạch trong bàn ép rượu, đặt giấu nó khỏi dân Ma-đi-an.

Và thiên sứ của CHÚA đã hiện đến cùng người, mà phán cùng người rằng, Hỡi người dũng sĩ, CHÚA ở cùng người.

Và Ghê-đê-ôn thưa cùng người rằng, Ôi lạy Chúa tôi, nếu CHÚA ở cùng chúng tôi, thế thì tại sao các điều này xảy đến cho chúng tôi? và tất cả các phép lạ kia của Ngài ở đâu mà tổ phụ chúng tôi đã thuật lại cho chúng tôi, rằng, CHÚA há

chẳng có đem chúng tôi ra khỏi xứ Ê-díp-tô sao? nhưng bây giờ CHÚA đã từ bỏ chúng tôi, và phó chúng tôi vào tay dân Ma-đi-an.

Và CHÚA xây lại cùng người, mà phán rằng, Hãy dùng sức của người vẫn có mà đi giải cứu Y-sơ-ra-ên khỏi những tay của dân Ma-đi-an: Ta há chẳng sai người đi sao?

³⁰ Nếu đẹp ý Đức Chúa Trời, tôi muốn lấy một đề tài ở đó, dựa trên, tôi tin là...khoảng câu thứ 14, chỗ Nó nói, *Nếu Đức Chúa Trời Ở Cùng Chúng Ta, Thì Tất Cả Các Phép Lạ Kia Ở Đâu?*

Bây giờ, chúng ta hết thấy đều quen thuộc với Các Quan Xét, của Y-sơ-ra-ên.

³¹ Và cách mà họ đã làm cho dân Y-sơ-ra-ên; dân Phi-li-tin, dân Ma-đi-an, dân A-mô-rít, và tất cả các dân khác đã tràn vào xứ như châu chấu và cứ ăn hết những gì họ có, và lấy đi, và cứ như vậy. Nhưng, quý vị để ý không, họ không thể làm điều đó cho đến khi dân Y-sơ-ra-ên trước tiên sa ngã xa cách Đức Chúa Trời.

³² Ma quỷ không thể đặt bàn chân lên anh chị em, để làm hại anh chị em, cho đến khi trước tiên anh chị em đi ra khỏi Đức Chúa Trời. Trước hết anh chị em phải nhớ điều đó. Hãy kiểm tra khi bất cứ điều gì xảy ra, xem thử mình có ở trong Đức tin, hay không, xem thử rằng mình sống đúng với sự đặt để với Đức Chúa Trời không; thế thì, hãy nhớ, ma quỷ không thể làm hại anh chị em, anh chị em ở trong Đấng Christ.

³³ Và nơi này ở đây, chúng ta vừa để lại...Vài năm trước điều này, đã xảy ra trong thời nữ tiên tri, Ê-bô-ra; và Ba-rác. Và cách mà bà đã nói tiên tri và bảo họ làm những gì để làm, và điều đó đã xảy ra hoàn toàn chính xác; Ba-rác, chiến binh vĩ đại; và cách mà họ đã làm một bài hát, về sự chiến thắng trên kẻ thù như thế nào. Nhưng ngay khi họ đi ra trong sự cong vẹo, họ đi ngay vào lại vết lún cũ lần nữa.

³⁴ Nếu đó chẳng phải là bức tranh của hội thánh ngày nay! Thật chẳng bao lâu sau khi nó đi ra trong một sự cong vẹo, thì nó đi ngay vào trong một vết lún khác. Nhưng đã đến lúc hành động. Và điều đó cũng giống như lúc này, giờ hành động đã tới. Thì giờ

đã đến, khi hội thánh chơi đùa đã đến lúc dừng lại, với Đức Chúa Trời. Không có hội thánh chơi đùa nữa. Chúng ta phải đi xuống với công việc. Và tôi tin rằng cũng Đức Chúa Trời không thay đổi ấy sẽ đặt điều này trên lòng dân sự tối nay, rằng đã đến lúc cho hội thánh ngừng chơi đùa, tin kính không nghiêm túc, công bình không nghiêm túc, và bây giờ đã đến giờ hành động.

³⁵ Như tôi đã nói sáng nay dựa trên đề tài về sự Sinh ra mới là gì, và chúng ta đến với nó bằng cách nào, chắc chắn điều đó vẫn còn thấm nhuần trong lòng anh chị em. Bây giờ thì giờ hành động đã đến dựa trên những gì anh chị em biết là Lẽ Thật. Anh chị em không thể hành động bằng đức tin cho tới khi anh chị em trước hết biết mình đang làm gì. Trước hết anh chị em phải biết mình đang làm gì, trước khi anh chị em có đức tin để làm điều đó.

³⁶ Người nào đó đã nói với tôi lần nọ, một bác sĩ nổi tiếng, đang nói về một phép lạ đã xảy ra giữa vòng...một người đau. Và ông đã nói với tôi, “Thưa thầy giảng, ông tin không, nếu ông bảo họ đi ra và rờ vào một cây hay cái trụ, sự việc giống như vậy cũng sẽ xảy ra chứ?”

³⁷ Tôi nói, “Không, thưa ông.” Tôi nói, “Bởi vì ông không thể có đức tin, vào việc chạm vào cái cây hay cái trụ.”

³⁸ Đức tin không phải là điều đó mất đi. Nó phải được dựa trên sự kiện đáng chú ý nào đó. Anh em phải biết điều gì đó về những gì anh em đang đặt đức tin vào, trước khi anh em có thể có đức tin nơi nó. Vì thế trước hết chúng ta phải biết *như thế nào* và *điều gì*, sự mong muốn của Đức Chúa Trời là gì, kế hoạch của Đức Chúa Trời là gì, làm thế nào để đến gần Đức Chúa Trời bằng kế hoạch đó. Và rồi chúng ta có thể bước đến gần Ngôi Ân điển, và nài xin những gì kế hoạch được hứa cho chúng ta.

³⁹ Vậy thì, họ đã là một hội thánh không nghiêm túc. Ngay khi họ đi ra con đường tà vạy...Đức Chúa Trời đã giải cứu họ. Rồi, thay vì cứ tiếp tục hầu việc Đức Chúa Trời, thấy bàn tay quyền năng của Ngài, họ lại làm sai trật trong những việc của thế gian lần nữa. Và vì thế thì giờ đã đến, khi, Đức Chúa Trời kêu gọi một sự dừng lại. Và nó phải là cách đó.

⁴⁰ Và tôi nghĩ đã đến lúc kêu gọi dừng lại bây giờ. Chúng ta đã xuyên tạc Lời Đức Chúa Trời, để thích hợp với mọi tổ chức hiện có trên đời. Mọi kế hoạch mà mọi người mưu đồ để làm. Chúng ta đã làm bóp méo Lời để làm Nó theo cách *này*, và làm sai trật Lời để Nó làm theo cách *kia*, và bóp méo Nó theo cách khác nào đó để Nó thích hợp với kế hoạch. Nhưng đã đến lúc, để dừng lại, ngừng việc hội thánh chơi đùa. Giờ đã đến lúc người ta nói, “Nếu anh có thể thật sự có đủ Thánh Linh, để nhảy trong Thánh Linh không; nếu anh có đủ, để thấy những ánh sáng trước mắt; hay một cảm giác chạy xuống lưng anh, hoặc là sự đập nhẹ, sự rung động nào đó, cảm xúc nào đó; thì anh đã có Nó!” Anh em phải có điều gì đó; nhưng, tôi không muốn nói chỉ những gì anh em đã có, cho tới khi tôi thấy loại kết quả gì nó đã lớn lên.

⁴¹ Như chúng ta đã đi qua điều đó, sáng nay, anh em không thể mong đợi một đứa bé được sanh ra là một người đàn ông. Nó phải lớn lên để phát triển cho nó. Và chúng ta lớn lên trong Đấng Christ, để đầy đủ tầm vóc giặc trọn vẹn. Điều gì đó...Không phải người nào đó được cải đạo tối nay, và tối mai đi giảng Phúc âm. Chúng ta lớn lên trong nhân cách, thành tầm vóc của Đấng Christ.

⁴² Vậy thì, chúng ta thấy rằng khi dân sự của Đức Chúa Trời gặp hoạn nạn, Đức Chúa Trời luôn luôn sai một tiên tri đến với họ với Lời chân thật, để đem họ ra. Không bao giờ lần nào dân sự của Đức Chúa Trời lâm nạn, mà Đức Chúa Trời không đưa Lời Ngài đến cho họ. Và Lời Ngài, như chúng ta đã có sáng nay, đến với các đấng tiên tri. Và cách mà anh em trải nghiệm nó, là thấy điều đó có phù hợp với Lời không. Nếu nó phù hợp với Lời, thì Lời Đức Chúa Trời trở nên sống động.

⁴³ Bây giờ nhiều người có thể nói, “*Đây* là tiên tri của hội thánh chúng tôi.” “*Đây* là tiên tri của hội thánh chúng tôi.” Và hai trong số họ, trái nghịch nhau, người này đối nghịch người kia, điều gì đó phải là sai.

⁴⁴ Hết thảy chúng ta phải nói giống nhau. Thế thì chúng ta phải nói, không mâu thuẫn, nhưng chính xác với Lời này. Đó là cách một tiên tri thật được thử nghiệm, xem người ấy đã có Lời không. Kinh Thánh dạy, “Nếu lời chứng của họ không đúng với luật pháp

và các nhà tiên tri, thì không có Sự Sáng trong họ.” Đúng thế. Nó phải phù hợp với Lời.

⁴⁵ Và Đức Chúa Trời luôn luôn, trong mọi trường hợp, sai đến cho dân sự một đấng thật, một tiên tri thật mà sẽ mang đến Lời thật của Đức Chúa Trời. Và Lời Đức Chúa Trời là điều giải cứu dân sự, luôn luôn.

⁴⁶ Bây giờ, nếu chúng ta đi trở lại và đọc câu 7 đến câu 10, chúng ta tìm thấy, trong đó, trong câu 7 đến câu 10 này, rằng dân Y-sơ-ra-ên đã quay bỏ Đức Chúa Trời, và trở lại với thế gian lần nữa. Và ở đó, không có nơi nào, thậm chí đưa ra tên của người. Tôi không nghĩ đấng tiên tri đó quan tâm đến tên của mình. Người quan tâm đến một điều; Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho người! Người không quan trọng người thuộc tầng lớp một trong những giáo phái của họ, hay điều gì khác, cho dù người là giám mục hay tổng giám mục. Điều duy nhất người đã quan tâm, là sứ điệp đó ở trên lòng người. Và người đã kêu gọi dân chúng trở lại với sự ăn năn, và sự hiểu biết rằng Đức Chúa Trời của họ là một Đức Chúa Trời quyền phép và một Đức Chúa Trời của sự giải cứu, Đức Chúa Trời của những phép lạ, mà đã giành lấy họ ra khỏi bàn tay của những người Ê-díp-tô, mở Biển Đỏ ra, và đã nuôi họ trong đồng vắng, và Đức Chúa Trời quyền năng Đấng có thể lấy xứ từ tay người nào khác và ban nó cho họ. A-men! Đó là một tiên tri thật. Người được xúc dầu, và người là Tiếng của Đức Chúa Trời đến với dân sự. Người đã nói, điều đó thì phải có vậy, bởi vì họ đang gặp hoạn nạn.

⁴⁷ Những dân Ma-đi-an này, và A-mô-rít, và vân vân, hết thầy đến chiếm lấy xứ và ăn hết lương thực của xứ họ. Và vì vậy kẻ thù đã thách thức, và người phải đối đầu! Quân đội của họ không thể làm điều đó, và những thầy tế lễ của họ không thể làm điều đó, và giáo hội của họ không thể làm điều đó. Vì thế, phải lấy Lời của Đức Chúa Trời, để đối đầu với thách thức của người.

⁴⁸ Kẻ thù nói ngày hôm nay. Kẻ thù cố gắng nói rằng, “Thời kỳ phép lạ qua rồi. Rằng, không có chuyện như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và Đây chỉ là cảm xúc. Nó chỉ là một việc gieo rắc sự rối loạn.” Vì thế, kẻ thù đã thách thức, và thách thức của nó phải được đối đầu! Cách duy nhất chúng ta có thể đối đầu

với thách thức của thời đại, khi các giáo phái gọi dân sự ra và— và đưa họ vào trong tổ chức *này*, tổ chức *kia*; để cho họ những người nữ cắt tóc và trang điểm; còn đàn ông, sống đủ cách, sống như những ủy viên ban trị sự và những chấp sự; và các mục sư trong giáo hội, bởi vì họ có bằng cấp Tiến sĩ Triết học hay Tiến sĩ Văn chương nào đó được đáp ứng. Chúa Jêsus không bao giờ đòi hỏi con người phải có điều đó.

⁴⁹ Sự đòi hỏi của Chúa Jêsus là, “Hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các ngươi nhận được Quyền phép từ trên Cao, rồi các ngươi là chứng nhân cho Ta.” Điều đó đáp ứng thách thức của người. Điều đó đáp ứng thách thức của kẻ thù. Điều đó đáp ứng nó trong thời đại đó. Nó sẽ đáp ứng điều đó trong thời đại này.

⁵⁰ Bây giờ tôi muốn anh em để ý. Trong câu 7 đến 10, chúng ta thấy vị tiên tri ấy đến. Từ câu 1 đến 7, chúng ta thấy dân sự sa ngã. Và từ câu 7 đến 10, chúng ta thấy vị tiên tri ấy đến và đem lại sự cứu chuộc cho dân chúng. Để ý, chúng ta không biết người từ đâu đến; người không hề nói đó là một người, một—một người Pha-ri-si, mà đã là thầy tế lễ trong một thời gian. Không hề đưa ra bối cảnh của người. Họ những nhà tiên tri, họ dấy lên không biết từ nơi nào!

⁵¹ Hãy nhìn Ê-li. Ê-li là vị tiên tri cuối cùng, và thứ sáu, trong những vị tiên tri lớn, thuộc những nhà tiên tri đầy quyền phép. Chúng ta không biết gì về lai lịch của người. Chúng ta không biết người đi học trường gì. Chúng ta không biết người xuất thân từ loại gia đình gì. Điều duy nhất chúng ta biết, rằng, Đức Chúa Trời ở cùng người! Và người xuất hiện, và người đã ra đi gần như bí mật như khi người đến. Người ra từ đồng vắng không biết từ nơi nào, và đi trở lại trong đồng vắng, và được cất lên trong một xe ngựa của gió, và được cất lên Trời, bằng Lửa. Người đến một cách bí mật, và người đã ra đi một cách bí mật. Người không có lai lịch thuộc hệ thống thần học. Chúng ta không biết người đến từ đâu, cha người là ai, mẹ người là ai, các anh và chị em người là ai. Điều duy nhất chúng ta biết, người là một người của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã đem người ra từ nơi nào không biết, và

sử dụng người, và đem người vào lại Nơi nào đó, trong sự Hiện diện của Ngài. Người là một người của Đức Chúa Trời.

⁵² Và ở đây một tiên tri đến, cho thời đại đó, và đã ban cho họ Lời của Chúa. Nên nhớ, Ngài không bao giờ ban cho họ hệ thống thần học nào đó do con người tạo ra. Ngài phán, “Ta là Chúa mà đã đem các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tỏ cho thấy bàn tay mạnh sức của Ta, tỏ cho thấy Quyền năng của Ta.” Tôi có thể hình dung Ghê-đê-ôn đang ngồi ngay ở đó lắng nghe người! “Ta là Đức Chúa Trời mà đã làm những việc này. Và Ta đã làm tất cả chỉ vì các người, và tuy nhiên các người đã không vâng theo các mạng lệnh Ta. Trong tất cả điều này, các người đã không làm điều đó.”

⁵³ Bây giờ tôi muốn anh em để ý điều khác mà có thể khích lệ anh em. Ngay lập tức sau Sứ điệp của tiên tri đó, Chúa đã hiện ra. A-men! Ngay sau khi người đưa ra Sứ điệp của mình, Chúa đã hiện ra dưới một cây. Chúa đã đến, sau Sứ điệp của vị tiên tri, đang ngồi dưới một cây. Vị tiên tri đã đưa ra... Dân sự đã sa ngã, đi ra để vào trong những chủ thuyết của họ. Đức Chúa Trời sai tiên tri của Ngài đến. Ngay khi đấng tiên tri nói xong Sứ điệp của người, Chúa đi theo Sứ điệp của tiên tri, để giải cứu!

⁵⁴ Ồ, chúng ta đang sống trong một thì giờ lớn! Ngay lập tức khi đấng tiên tri đi khỏi, điều gì đã xảy ra? Chúa đã hiện đến! Ngay khi Giăng vắng mặt, Chúa đã xuất hiện! Rất lạ về cách Đức Chúa Trời làm việc, nhưng Ngài làm điều đó, làm việc trong đường lối bí mật.

⁵⁵ Chúng ta đọc Kinh Thánh ở đây, chỗ mà Ghê-đê-ôn, sợ hãi, đập lúa mì, ở bên bàn ép rượu nho, trước khi dân Phi-li-tin hay Ma-đi-an tìm thấy người. Người và cha của ông, ở ngoài đó đang xới đất kiếm một ít thức ăn cho mùa đông của họ, đập nó ra, một cách bí mật, để chúng không thể tìm thấy họ. Bởi vì, chúng cứ đến giống như cào cào, và lấy đi tất cả thứ họ có.

⁵⁶ Đó là cách ma quỷ hành động. Chúng ta có một hội thánh nhỏ ở đây khởi đầu, mọi sự đang rất tốt, (bao nhiêu thầy giảng không biết đây là sự thật?), gần như lúc mọi việc đang suông sẻ, kẻ mạo danh nào đó sẽ đến ngay giữa nhóm đó và xé nó ra từng mảnh. Đúng thế, giật lấy hội thánh ngay từ một người, nếu nó có thể

làm điều đó. Đấy, đó là ma quỷ, đi vào giống như châu chấu và lấy đi tất cả những gì đã được ban cho. Vậy thì khi...

57 Ghê-đê-ôn chắc chắn là một người sống đúng với Kinh Thánh. Khi Thiên sứ của Chúa phán với ông...

58 Và nếu anh em để ý, không phải Thiên sứ của Chúa ở đây. Nói rằng, “Và Chúa,” viết hoa chữ C-h-ú-a. Đó không phải là một Thiên sứ. Đó là Đức Chúa Trời. Đó là một—một sự hiển hiện trong một người, trong hình thức của Đức Chúa Trời, giống như đã hiện ra với Áp-ra-ham trong đồng vắng, và trông giống như một con người. Vì thế nên, là một Sứ Giả, Ngài là Thiên sứ của Chúa.

59 Và Ngài đã hiện ra với ông. Và Ngài phán, “Hỡi người dũng sĩ,” phán Ngài sẽ dùng người, và giải cứu dân Y-sơ-ra-ên bởi người.

60 Và Ghê-đê-ôn đã hỏi câu đó. Thật là một người thông thuộc Kinh Thánh! Đó là loại người mà Đức Chúa Trời đến với, người nào đó mà biết. Ghê-đê-ôn nói, “Nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, nếu Ngài là Sứ Giả, thế thì những phép lạ kia mà đấng tiên tri đã bảo chúng tôi ở đâu?” Người biết, mọi nơi Đức Chúa Trời đi, những phép lạ của Ngài đi theo Ngài. Ông biết rằng bất kỳ nơi nào có Đức Chúa Trời, những phép lạ sẽ có ở đó.

61 Và làm sao anh em có thể trông đợi Đức Chúa Trời, ngày nay, làm việc giữa những người mà thậm chí không tin vào những phép lạ? Làm sao nó có thể xảy ra được?

62 Và Ngài đã gọi người là “người dũng sĩ.” Phán, “Bây giờ, bởi điều này, người sẽ giải cứu Y-sơ-ra-ên.”

63 Bây giờ, điều đó trông giống như một người đang ngồi đó, và đó là một Người. Và ông nhìn Ngài, và ông nói, “Không, lạy Chúa tôi, nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng tôi, thì tại sao tất cả hoạn nạn này xảy ra trên chúng tôi? Và những phép lạ mà chúng tôi được kể ở đâu? Những việc mà Đức Chúa Trời thường làm trước đây ở đâu?”

64 Vậy thì có một cách tốt để tin cậy sứ giả là đúng, hay không. Nếu người có hình thức tin kính, người sẽ chối bỏ Quyền năng đó để làm những phép lạ kia. Nếu người là một sứ giả từ Đức Chúa Trời, người sẽ không chỉ nói về nó, nhưng người sẽ có nó;

để sản xuất ra nó, và tỏ cho thấy rằng Đức Chúa Trời mà người nói thì ở cùng người và ở trong người.

65 Ông nói, “Nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng tôi, thì tất cả các phép lạ của Đức Chúa Trời toàn năng ở đâu? Bởi vì, chúng tôi hiểu...” Hãy nghe cách Ghê-đê-ôn, thuộc Kinh Thánh thế nào. Nói cách khác, ông thưa rằng, “Nếu...Chúng tôi hiểu rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời cực đại của những công việc quyền năng. Ngài là Đức Chúa Trời cực đại của những phép lạ. Và nếu Ngài vì chúng tôi, và nếu Ngài ở với chúng tôi, và Ngài hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi, thì tôi có thể thấy những phép lạ của Ngài ở đâu? Tôi có thể thấy ở đâu Đức Chúa Trời này hành động? Ngài ở đâu, nếu Ngài vì chúng tôi?”

66 Người dưng sĩ này có thể nhắc lại những Lời xưa, và biết Nó đúng, bởi vì người biết điều này, rằng, Đức Chúa Trời là Đấng Hiện Hữu siêu nhiên. Và hễ nơi nào có một Đấng Hiện Hữu siêu nhiên, thì Ngài sẽ làm những dấu hiệu siêu nhiên, bởi vì sự siêu nhiên thì ở trong Ngài. Quý vị không thể lấy nó ra.

67 Làm sao anh em có thể đứng trong sự đối diện của gió, mà không có gió thổi? Làm sao anh em có thể vào trong nước, mà không bị ướt? Nước thì ướt. Đó là hóa chất của nó. Nó ướt! Và khi anh em ở trong nước, anh em sẽ bị ướt. Đúng!

68 Và khi anh em đi vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, sự siêu nhiên, sẽ có những dấu hiệu siêu nhiên và những công việc siêu nhiên của một Đức Chúa Trời siêu nhiên.

69 Do đó, người thưa rằng, “Công việc đó ở đâu, những phép lạ kia ở đâu, nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng tôi?”

70 Tuyệt vời! [Anh Branham vỗ tay với nhau—Bt.] Chính là thế! Đấy, Đức Chúa Trời ở đâu, phép lạ ở đó. Nơi nào có Đức Chúa Trời, dấu hiệu của Đức Chúa Trời ở đó. Hiểu không?

71 Và Ghê-đê-ôn, rất am hiểu Kinh Thánh, nói, “Những điều này ở đâu?” Nói cách khác, như thế này, “Tôi là một người, có lẽ năm mươi tuổi,” người có thể nói thế. “Và tôi đã nghe họ nói về một Đức Chúa Trời mà làm những phép lạ. Và tôi đã đi nhà thờ, và tôi tin những thầy tế lễ. Và tôi tin những tiên tri. Và tôi tin Lời được chép, tất cả những cuộn sách. Và tôi đã đọc trong những

cuộn sách rằng, Đức Chúa Trời, khi Ngài ở giữa dân sự Ngài, thì điều gì đó đã xảy ra.” Và Ghê-đê-ôn không biết gì ngoài đó là một người đang ngồi dưới gốc cây sồi này. A-men! Ông chỉ biết thế thôi, Ngài là một con người. Ông nói, “Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời ở với chúng tôi, thì những phép lạ của Ngài ở đâu? Chúng tôi muốn thấy chúng.”

72 Điều đó thật là phù hợp với Kinh Thánh! Vì, nơi nào có sự siêu nhiên, thì Đức Chúa Trời và dấu hiệu của Ngài sẽ ở với Ngài. Nơi nào có Đức Chúa Trời, thì dấu hiệu của Đức Chúa Trời ở với Đức Chúa Trời. Chúng ta biết điều đó. Nếu Ngài ở cùng dân sự Ngài, họ sẽ làm những dấu hiệu của Ngài. Hoàn toàn chính xác.

73 Đó là thắc mắc mà Ghê-đê-ôn đã có, “Đúng thế, Đức Chúa Trời ở đâu? Nếu có một Đức Chúa Trời, nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng tôi, thì xin cho tôi thấy dấu hiệu Ngài ở đâu. Chúng tôi được kể rằng Ngài thi hành chúng. Và nếu công tác lớn này đặt trước tôi...”

74 Có lẽ Ông lão đang đứng đó, Ngài trông giống như một Ông lão. Kinh Thánh nói Ngài cầm cây gậy trong tay Ngài. Đọc tiếp, chương 6, khi anh em về nhà, hay lúc nào đó ngày mai.

75 Ngài cầm cây gậy trong tay Ngài; một Ông lão, trông giống như, đang ngồi dưới cây. Và Ngài gọi ông là, “người dũng sĩ.” Và Ngài phán rằng Đức Chúa Trời sẽ làm việc này. Và Ngài phán, “Đức Chúa Trời ở cùng người.”

76 Người thưa, “Thế thì những phép lạ của Ngài ở đâu? Nếu Đức Chúa Trời siêu nhiên ở đây, thì những công việc siêu nhiên của Đức Chúa Trời ở đâu?”

77 Điều đó có thể được nói một cách dễ dàng tối nay giữa các giáo hội chúng ta. “Đức Chúa Trời mà đã từng sống đó ở đâu? Ngài đã chết chẳng? Ngài chết rồi phải không? Ngài đang bận việc chẳng? Ngài đi dạo chơi chẳng?” Không, thưa quý vị.

78 Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và nếu chúng ta nói mình thuộc về Đức Chúa Trời, thì chúng ta hãy thấy Đức Chúa Trời ở đâu. Chúng ta hãy thấy những dấu hiệu của Đức Chúa Trời. Nếu đèn tạm này đứng vì Chúa, chúng ta hãy thấy Đức Chúa Trời đang vận hành giữa chúng ta. Chúng ta

hãy thấy những linh hồn được sanh ra trong Nước trời. Chúng ta hãy thấy những đời sống được đổi mới. Chúng ta hãy thấy người đau, và người mù, người điếc, chúng ta thấy những công việc quyền năng của Ngài được thực hiện. Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta!

79 “Nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng tôi, thì các phép lạ của Ngài ở đâu?” Người đã hỏi câu đó.

80 Vậy thì, nếu Đức Chúa Trời ở với dân sự Ngài, và trong dân sự Ngài, người không thể...người đó không thể tránh không làm giống như Đức Chúa Trời đã làm. Bởi vì, không phải là con người ấy nữa, mà chính Đức Chúa Trời ở trong người. Nếu người đó phạm tội, thì Đức Chúa Trời không ở trong đó. Nếu người đó yêu mến thế gian, thì Đức Chúa Trời không ở trong đó. Và chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời không thỏa hiệp với tội lỗi. Vậy thì tôi sẽ đưa ra cho anh em một câu Kinh Thánh cho điều này, trong chốc lát.

81 Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên trái đất, Ngài đã được hỏi câu giống như vậy. Họ muốn biết, “Ngài, là một người, mà tự làm cho mình là Chính Đức Chúa Trời sao?”

82 Khi Ngài chữa lành người bị bại liệt, Ngài phán, “Tội lỗi của người được tha.”

83 Người ấy nói, “Này chờ một chút! Ngài, là một người, mà tha thứ tội lỗi sao?”

84 Ngài phán, “Hãy cho các người biết rằng Con Người ở thế gian có quyền, tha tội, hay chữa lành; lời nào dễ nói hơn, ‘Hãy vác giường người mà đi,’ hay—hay nói, ‘Tội lỗi người đã được tha?’” Và rồi Ngài phán cùng người ấy, và người ấy đứng dậy bước đi.

Và những người Pha-ri-si đã chất vấn Ngài.

85 Và Chúa Jêsus phán, “Nếu các người không tin Ta, hãy tin các dấu hiệu Ta làm.” Đây, họ được bảo rằng sẽ có một Đấng Tiên Tri, giống như Môi-se, dấy lên, và Ngài sẽ là Đấng Mê-si. Và Ngài phán, “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta; Ta sai. Nhưng nếu Ta làm các công việc của Cha Ta, mà các người không tin Ta, thì hãy tin các công việc của Ta. Các công

việc đó làm gì? Chúng nói cho các người biết Ta là ai. Chúng làm chứng về Ta. Chúng là lời chứng của Ta. Không phải những tín chỉ của Ta, rằng Ta thuộc về giáo hội Trưởng Lão, hay Ngũ Tuần, Ta có thể tỏ cho các người thấy thể thông công của Ta; nhưng các công việc Ta làm, những dấu hiệu của Đức Chúa Trời, những dấu hiệu của Đấng Mê-si, chúng là kẻ mà làm chứng về Ta.”

⁸⁶ Chúa Jê-sus phán, trong Tin lành Giảng 14:12, nếu anh em định ghi câu Kinh Thánh, Tin lành Giảng 14:12, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.” A-men!

⁸⁷ Đó là gì, thưa anh em? Nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, thì các phép lạ của Ngài ở đâu? Nếu Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, thế thì chúng ta làm sao vậy? Điều gì đó không ổn ở đâu đó! Vâng.

⁸⁸ Chúa Jê-sus phán rằng, “Nếu các người không thể tin Ta, những gì Ta nói; hãy xem những gì làm chứng về Ta, vì chúng là kẻ mà làm chứng về Ta. Chúa là Đức Chúa Trời các người đã phán, ‘Sẽ có một tiên tri dấy lên giống như Môi-se. Và hễ ai không nghe Đấng Tiên Tri này, sẽ bị dứt khỏi vòng dân sự.’ Đấng Mê-si đã có dấu hiệu đi theo Ngài. Và nếu dấu hiệu đó của Đấng Mê-si không ở với Ta,” Chúa Jê-sus phán, trong rất nhiều lời, “thì đừng tin Ta. Nhưng nếu dấu hiệu Mê-si làm chứng về Ta, thì hãy tin dấu hiệu ấy. Bởi vì, nếu các người nghĩ Ta sai, thì dấu hiệu đúng bởi vì nó phù hợp với Kinh Thánh.” Halêlugia!

⁸⁹ Đó là chỗ mà Ghê-đê-ôn muốn hiểu. Đó là chỗ mà Ghê-đê-ôn đang đứng. “Ồ, nếu có một Đức Chúa Trời ở cùng chúng tôi, chúng tôi muốn thấy dấu hiệu Ngài là Đức Chúa Trời, rằng Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, bởi vì Ngài sẽ làm những dấu hiệu giống như vậy.” Đức Chúa Trời đã làm gì?

⁹⁰ Ghê-đê-ôn nói, “Xin chờ đợi, và tôi sẽ đi lấy một ít, một của lễ.” Và ông đã đi ra và giết một con bò cái, hay một con chiên, và ông nấu nó. Ông đã mang ra bánh mì và ông mang con chiên đó đến, và đặt nó xuống.

⁹¹ Và Thiên sứ phán, “Ta sẽ đợi ở đây.” Chứng minh tất cả những điều này. Hãy kiểm chứng nó bằng Lời. Và người nói, “Ta sẽ đợi ở đây,” có lẽ hai hay ba giờ đồng hồ.

⁹² Ghê-ê-ôn đến với nước luộc thịt và với bánh, và với thịt luộc. Và Thiên sứ phán, “Bây giờ người sẽ hiểu bởi điều này. Điều này sẽ chứng minh nó.”

⁹³ Ông đổ nước luộc thịt ra trên đất, để làm một cửa lễ quán. Và ông lấy bánh mì và thịt, và đặt nó lên một tảng đá nơi ông đang đập lúa.

⁹⁴ Và lấy cây gậy từ tay Ngài, giống như một Cụ già, một cây trượng, và đục vào nó. Và khi Ngài đục đến nó, khói bốc lên, và thiêu cửa lễ. Đó là gì? Ngài đem người lại với lời Kinh Thánh, để chứng minh Ngài là ai, cũng Đức Chúa Trời ấy đã ở với Ê-li trên Núi Cạc-mên!

⁹⁵ Cũng Đấng ấy mà tôi đã nói chuyện sáng hôm nay! Khi anh em đặt linh hồn mình trên bàn thờ bằng đồng của sự phán xét Ngài, điều gì xảy ra? Nếu Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, Ngài sẽ nhậm lấy cửa lễ! Anh em đã dâng nó bằng lòng chân thành của mình trên bàn thờ của Ngài, Ngài sẽ thiêu hóa cửa lễ ấy, và thế gian sẽ chết khỏi anh em. Giống như khói sẽ bay đi. Cửa lễ sẽ biến mất. Vâng.

⁹⁶ “Nếu Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài là Đức Chúa Trời của Kinh Thánh, mà tổ phụ của chúng tôi kể rằng đã thực hiện những phép lạ, thì hãy cho tôi thấy Ngài thi hành phép lạ, hay để cho tôi thấy loại phép lạ nào đó, để tôi biết rằng Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi.”

⁹⁷ Bây giờ tôi xin phép nói điều này. Nếu Đức Chúa Trời vẫn còn là Đức Chúa Trời, nếu Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời không hề thay đổi Ngài đã có trong những thời đã qua, anh em không phải đi lên và bắt tay với thầy giảng, anh em không phải đi lên ghi tên vào sổ. Những việc đó được thôi; không việc gì chống lại nó. Thế thì anh em đi trở lại và trở nên một thuộc viên giáo hội, với tên của mình trong sổ; và họ đưa cho anh em một bức thư, và anh em cất nó. Chẳng bao lâu điều gì trở nên sai trật ở đó, anh em nổi nóng giống như tôi-không-biết-gì, và anh em đem nó đi qua giáo hội kế bên. Ngay sau điều gì sai trái ở đó, thì anh em sẽ qua một giáo hội khác. Anh em thấy, anh em không làm đúng ngay từ lúc đầu. Nếu Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời, hãy đặt linh hồn tội lỗi của anh em lên bàn thờ của Ngài, và Ngài sẽ chạm nó

bằng Lời Ngài và Quyền năng Ngài. Và thế gian sẽ qua đi khỏi anh em, và rồi anh em sẽ là một con người mới, nếu Ngài vẫn là Đức Chúa Trời.

⁹⁸ Ngài là Đức Chúa Trời của Cựu Ước. Ngài là Đức Chúa Trời của Tân Ước. Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi ngày hôm nay. “Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời.”

⁹⁹ Và thế thì anh em biết, nơi sâu thẳm của lòng mình, rằng công việc siêu nhiên đó đã được thực hiện bởi một Đấng Hiện Hữu siêu nhiên. Khi anh em từng say xỉn, và hút thuốc, và nói dối; còn phụ nữ các chị yêu mến thế gian quá nhiều, chị em cứ tô vẽ mặt, và tóc dài của mình...hay cắt tóc ngắn, và làm những việc khác mình thích làm; và anh chị em thấy điều gì đó xảy ra, rằng mọi quĩ dữ trong địa ngục không thể làm cho anh chị em làm điều đó lần nữa. Điều gì đó đã xảy ra, một Đức Chúa Trời của những phép lạ đã thực hiện!

¹⁰⁰ Ngài đã làm gì? Đã thay đổi tấm lòng độc dữ của anh chị em, thay đổi những ham muốn của anh chị em, thay đổi bản chất của anh chị em. Một Lời siêu nhiên, bởi một Đức Chúa Trời siêu nhiên, đã làm nên một sinh vật thời gian thành một sinh vật Vĩnh cửu. A-men! Hãy lấy thế gian ra khỏi anh chị em, và đặt Đấng Christ vào trong anh chị em, hi vọng của sự Vinh hiển. Rồi anh chị em được đầy dẫy Thánh Linh Ngài, và sẵn sàng để gặp Ngài.

¹⁰¹ Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời; những phép lạ của Ngài ở đâu? Nếu Đức Chúa Trời ở với chúng ta, thì những phép lạ của Ngài ở đâu?

¹⁰² Nếu Đức Chúa Trời ở với giáo hội Giám Lý, tại sao tất cả những người nữ vẫn để tóc ngắn? Nếu Đức Chúa Trời ở với giáo hội Báp-tít, thì tại sao những mục sư vẫn hút thuốc, nhiều người trong họ? Tại sao họ vẫn chối bỏ Quyền năng của—của Đức Chúa Trời, chữa lành người đau, và khiến người chết sống lại, và nói tiếng lạ, và thông giải tiếng lạ, và các sự ban cho nói tiên tri? Tại sao họ vẫn chối bỏ nó, nếu Đức Chúa Trời của Cựu Ước và Đức Chúa Trời của Tân Ước vẫn là cùng một Đức Chúa Trời? Nếu Đức Chúa Trời của Tân Ước, Đức Thánh Linh, vẫn là Đức Chúa Trời mà những người Ngũ Tuần tuyên bố, tại sao họ không phá

đổ những bức tường ngăn cách của họ và làm nặng trĩu lên với nhau, và trở nên những Cơ-đốc nhân được sanh lại? Chắc chắn. Không, thậm chí không người nào muốn nói với nhau. Đây, của lễ đã không được thiêu hóa. Họ trải qua những cảm xúc, họ đã làm điều đó trải qua tất cả của họ...Tất cả qua các thời đại, dưới những thần tượng, họ đã làm những cảm xúc.

¹⁰³ Nhưng Đức Chúa Trời của—của Kinh Thánh, đó là Đức Chúa Trời, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, thiêu đốt thế gian và tất cả sự dị biệt, làm cho chúng ta trở nên những con người mới trong Đấng Christ. Vâng. Chúa Jêsus phán, “Những việc này làm chứng và nói cho các người biết Ta là Ai.”

¹⁰⁴ Sự việc của nó là, lý do chúng ta có tất cả những điều này, là bởi vì chúng ta vẫn để những sự khác biệt giáo phái, những tín điều, những sự ồn ào, sự ngưỡng mộ của quần chúng, và các quỹ của thế gian, làm mù mắt chúng ta khỏi Lễ Thật chân chính của Đức Chúa Trời. Đúng thế.

¹⁰⁵ Nhiều người đã bị lừa dối, trong sự nhận biết Đức Thánh Linh; như tôi đã nói, họ có nhiều giáo lý ngày hôm nay, giống như những áo tơ của Ê-li, và—và tất cả những thứ khác này, những Con được bày tỏ của Đức Chúa Trời, và tất cả những chủ thuyết khác nhau này, và vân vân, trong thế gian ngày nay. Nhiều người sa ngã mù quáng trên đó, và trải qua loại cảm xúc nào đó, thổi lui với một linh bướng bỉnh, lãnh đạm, kiểu cách, nóng giận. Đó không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Vẫn tiếp tục ngay trên, ở ngoài trật tự, không biết trật tự Hội thánh là gì, không biết cách cư xử trong nhà của Đức Chúa Trời, không tính cách, không, hoàn toàn không bạo gan chút nào, không—không có tình cảm hướng về Đức Chúa Trời, tất cả những gì họ chỉ nghĩ về là “giáo hội của tôi.” Điều đó chỉ cho thấy họ tin nhận một linh giáo hội, mà không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi vì Nó đuổi tất cả thứ đó ra khỏi anh em, thiêu rụi nó. Chắc chắn vậy.

Đấy, họ nói, “Ngài ở đâu?” Đó là, chúng ta có quyền với điều đó.

¹⁰⁶ Nhưng, hãy xem, nếu những đám mây đang che ngang mặt trời, mặt trời luôn luôn chiếu sáng. Thứ duy nhất mà giữ nó không được chiếu sáng trên anh em, là những đám mây. Và

nếu anh em thoát khỏi những đám mây, mặt trời sẽ đang chiếu sáng. A-men.

107 Thưa anh em, hãy bỏ đi tất cả tội lỗi của chúng ta và những nghi ngờ của chúng ta, và những sự xáo động của chúng ta, Con đã đang chiếu sáng kể từ Ngày lễ Ngũ Tuần! Đức Thánh Linh thật đúng là vĩ đại ngày hôm nay như Nó đã từng có. Nhưng các giáo phái chúng ta đã bóp chết Lời của Đức Chúa Trời, trong việc nói rằng, “Điều đó dành cho thời đại khác. Ồ, điều đó sẽ, sự chữa lành Thiêng liêng, sẽ có trong thời đại Ngàn năm.” Hay là, “Sự chữa lành Thiêng liêng đã trở lại *nơi đó*. Nó không đang gắn liền với ngày nay.”

108 Làm sao Ngài có thể hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, mà sự chữa lành Thiêng liêng vẫn biến mất? Làm sao Quyền năng có thể, làm sao có thể...Kinh Thánh sắp đặt trật tự, “Thứ nhất là các sứ đồ, các tiên tri, các giáo sư, các nhà truyền bá phúc âm, các mục sư, để chứng thực rằng Phúc âm vẫn sống.” Và Đức Chúa Trời sai họ đến giữa chúng ta, và chúng ta quay lưng lại với nó. Đức Chúa Trời không sai, chính con người đã sai.

109 “Những phép lạ ở đâu, giữa chúng ta? Chúng ở đâu?” Đức Chúa Trời đang trò chuyện với người này, để cho người ấy sẵn sàng đi ra.

110 Hãy dời đi những đám mây, mặt trời luôn luôn đang chiếu sáng. Đúng thế. Khi những nghi ngờ đã hết, và những việc được làm đúng đắn, những phép lạ sẽ ở đó chắc chắn như Con ở đó.

111 Mặt trời, bởi mạng lệnh của Đức Chúa Trời, chiếu sáng hằng ngày. Nó ở đó bởi vì Đức Chúa Trời ra lệnh cho nó ở đó. Và bao lâu còn có ngày và đêm, thì mặt trời sẽ ở trên đó. Chắc chắn. Không phải anh chị em thấy nó luôn mọi lúc, bởi vì những đám mây đã bao phủ nó; sương, mây mù, thấp hay cao, bao phủ nó. Nhưng nó luôn có ở đó, đấy.

112 Và điều duy nhất anh em muốn làm, để thấy những phép lạ ngày hôm nay, nếu anh em muốn thấy phép lạ của Đức Chúa Trời, cứ dời hết những nghi ngờ ra khỏi anh em. Dọn hết những

tín điều ra khỏi anh em, dọn hết những giáo phái của anh em ra, và ở đó Con đang tự động chiếu sáng.

113 Đó là Mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, vì Nó nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Vì thế, chừng nào Ngài còn ở đó đời đời, thì Ngài ở đó! Không thắc mắc về nó, Ngài ở đó! Những phép lạ ở đâu? Điều gì đang ngăn trở những phép lạ? Đức Chúa Trời đã sai Đấng Christ đến, Đấng Christ sống đời đời mãi mãi! “Nơi nào có hai hay ba người nhóm nhau lại trong Danh Ta, Ta sẽ ở giữa họ.” A-men! “Này, Ta ở cùng các người luôn, cho đến tận thế.” Ngài ở đó, lời hứa của Ngài!

114 Thế thì vấn đề là gì? Chúng ta đã để cho những đám mây nghi ngờ, tham lam, dễ tức giận, ích kỷ, giáo phái, và những thứ khác, đột nhập trên chúng ta, xâm nhập và đem chúng ta đi xa cách Lời, nói, “chúng thì ở nơi nào khác,” chối bỏ Đấng Christ, chối bỏ phép báp-têm của—của Chúa, của Đức Thánh Linh, chối bỏ phép báp-têm Cơ-đốc trong Danh Chúa Jêsus Christ, những việc khác, đủ thứ chuyện, mà những tín điều của chúng ta đã cắt đứt chúng ta khỏi Kinh Thánh. Nhưng trong một...

115 Chẳng phải là một việc lạ, một phép lạ sao, để đối diện với tất cả điều đó, Anh Way, đối diện của tất cả các giáo phái, đối diện tất cả sự chỉ trích, Kinh Thánh vẫn không hề thay đổi? Làm sao Nó đã từng vượt qua trận bão? Đức Chúa Trời được xác nhận đoán phạt mọi người bằng Kinh Thánh. Và Kinh Thánh là Lời, và Lời là Đấng Christ. Mọi người, mỗi người sẽ bị đoán phạt bởi Đó.

116 Hãy lấy đi những đám mây, rồi điều gì xảy ra, mặt trời ở ngay tại đó; điều duy nhất anh em phải làm ngày hôm nay. Không nói, “Ôi Chúa Jêsus, xin đến và chữa lành con! Ôi Chúa Jêsus, xin ban cho con Đức Thánh Linh!” Chỉ lấy những đám mây đi, Ngài đã ở đó rồi! Ngài đã đến cách đây một ngàn chín trăm năm, và Ngài vẫn còn ở đó. Và Ngài sẽ luôn luôn ở đó! “Ta sống đời đời mãi mãi, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đúng thế!

117 Bây giờ, Ghê-đê-ôn và những người kia ở đó, trước khi họ có thể thấy, hay có thể hành động, thấy những phép lạ này của Đức Chúa Trời, đó là một tình trạng mà đã phải đương đầu. Để đương đầu, để thấy Quyền năng của những phép lạ, họ phải tin. Họ

cũng phải tin và vâng theo Lời của đấng tiên tri, để thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời. Bây giờ, hãy nhớ, trước khi mà họ có thể thấy những phép lạ, họ phải vâng theo những gì đấng tiên tri đã nói.

118 Và trước khi chúng ta có thể thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời, chúng ta phải vâng theo những gì nhà tiên tri đã nói. Kinh Thánh là Đấng Tiên Tri, với chúng ta. Đúng thế!

119 Nếu một người, cho dù người tự xưng mình là tiên tri của Đức Chúa Trời, thuộc về Báp-tít, Giám Lý, Ngũ Tuần, có thể là cái gì đi nữa, bất kể người ấy tự xưng mình là gì đi nữa, nếu Lời này không đang sống trong người ấy, thì người ấy không phải là tiên tri. Người ấy có thể là một tiên tri, nhưng, một tiên tri giả. Tiên tri thật nói về Lời thật này, và rồi đặt Đức Chúa Trời hoàn toàn chính xác là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, quyền năng giống như vậy, những Lời giống như vậy, mọi sự giống như vậy, Lời thật.

120 Vậy thì, họ phải tin. Họ phải tin Lời của đấng tiên tri và vâng giữ Nó, trước khi họ có thể thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời.

121 Và ngày hôm nay, anh chị em không thể hành động dưới sự giả tạo, nói rằng “Đức Chúa Jêsus không phải hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; thời đại phép lạ đã qua rồi; và không có chuyện như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh,” và trông mong thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời. Anh em phải vâng theo Nó! Và khi anh em vâng theo Nó, Đức Chúa Trời lo phần còn lại.

122 Nếu anh em có thể quét sạch mọi đám mây, mặt trời đã ở đó rồi. Nó cứ ở trên đó. Mặt trời không di chuyển, chúng ta được nói cho biết. Mặt trời cứ ở lại cùng một chỗ.

123 Và Đấng Christ vẫn y nguyên! Và đúng vậy. Chúng ta di chuyển khỏi Ngài, nhưng Ngài cứ ở lại đó. Đúng thế. Điều duy nhất anh em phải làm là tự quay lại và đối diện với Ngài lần nữa, và anh em thấy điều gì xảy ra. Hãy đối diện với Đấng Christ! Không phải đối diện với giáo hội, không phải đối diện với tín điều, không đối diện với những chức danh; hãy đối diện với

Đấng Christ! Đấy, không phải đối diện với thần học viện; hãy đối diện với Lời! Đấng Christ là Lời. Chắc chắn, Nó là vậy. Điều đó chính xác.

124 Hãy vâng theo Lời, đối với chúng ta. Họ phải vâng theo Lời. Và, với chúng ta, chúng ta phải vâng theo Lời.

125 Nếu anh em muốn biết điều đó, tôi đã có một câu Kinh Thánh được chép ra ở đây, nói, “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin điều gì mình muốn.” Hiểu không? Đó là gì? Nếu Lời Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, và ở trong đó, Nó chỉ nói cho chính Nó. “Hãy cầu xin điều gì người muốn, và điều đó sẽ được ban cho người.” Bây giờ, điều đó được tìm thấy trong Giảng 15:7, nếu anh em muốn ghi chép. Đấy, Chúa Jêsus phán, “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, những Lời Ta ở trong các người.”

126 Không phải ngày hôm nay *một* việc; ngày mai, ngày kế tiếp, điều gì khác; và sa ngã, và ở trên *đây*, và dưới *đây*, và dưới *đó*. Nó tỏ cho thấy anh em không hề có điều gì, để bắt đầu.

127 Ồ, anh em nói, “Tôi đã nói tiếng lạ.” Tốt. Nhưng, anh em, vẫn, anh em không hề có gì cả. Hiểu không? Anh em nói, “Tôi nhảy trong Thánh Linh.” Được lắm, nhưng tôi vẫn không biết anh em nhảy trong loại linh gì. Hiểu không?

128 Nếu anh em ở trong một điều, một ngày; và tuần tới, điều gì khác; và một con chim gõ kiến nhỏ kế tiếp đến, mổ vào hốc cây, anh em chạy theo nó và tuần sau đi qua ở trên đây, sự truyền giáo phi nước kiệu, không biết mình thuộc về đâu, thế thì Đấng Christ không ở trong anh em. Những Lời Ngài không ở đó. Bởi vì, Nó kiên định, anh em sẽ không bao giờ quay lại với sự tối tăm!

129 Như tôi đã giảng ngày nọ về *Sự Nghịch Lý*, khi Giô-suê làm mặt trời dừng lại. Becky ở phía sau đó, nói, “Ba ơi, ông ấy không thể làm mặt trời dừng lại được,” nói, “thế giới sẽ dừng lại. Người đã làm thế giới ngừng lại.”

130 Tôi nói, “Ông ấy đã làm mặt trời dừng lại.” Đức Chúa Trời không sai lầm chút nào trong Kinh Thánh của Ngài.

131 Nói, “Làm sao Ngài có thể làm mặt trời dừng lại được, mặt trời thậm chí không quay quanh? Mặt trời đứng yên.”

132 Tôi nói, “Nhưng đó, tên lửa đó ở ngoài đấy, không phải là những gì Ngài đang nói về. Mặt trời này mà đang đi lại và đang chiếu sáng khắp trái đất, đó là mặt trời Ngài đã làm ngừng lại.”

133 Tôi không biết Đức Chúa Trời đã làm điều gì, để cho nó xảy ra, nhưng Ngài đã làm mặt trời dừng lại. Mặt trời đang đi lối này, mặt trời chiếu trên trái đất, sự phản chiếu của mặt trời. Tên lửa đó ở ngoài đấy, chúng ta không thể thấy trong một triệu dặm của nó, hay hàng triệu dặm. Nhưng sự phản chiếu của mặt trời, đang đi lại khắp trái đất, từ ngày đến đêm, đó là điều Giô-suê đã ra lệnh đứng im; và nó đã dừng lại. Một *sự nghịch lý* là điều gì đó mà “không thể tin được, tuy nhiên có thật.” Vì thế, điều đó không thể tin được, nhưng tuy nhiên có thật.

134 Làm sao Đức Chúa Trời có thể nhận một tội nhân, bướng bỉnh, nóng giận, hay om sòm, và làm người đó trở thành một thánh đồ của Đức Chúa Trời? Làm sao Ngài có thể lấy một người đàn bà quá hèn hạ, cho đến nỗi con chó không thèm đuổi bà trên đường phố, mà làm bà ta nên một thánh đồ của Đức Chúa Trời? Tôi không thể nói cho anh em biết. Nhưng Ngài đã làm điều đó! Đó là một sự nghịch lý. Chắc chắn vậy! Tất cả những công việc vĩ đại của Ngài là sự nghịch lý.

135 “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin điều mình muốn, và điều đó sẽ được làm cho các người.” Phúc âm Giăng 14 hay Phúc âm Giăng 15, xin lỗi, Phúc âm Giăng 15:7. Đúng thế.

136 Trở lại với Sáng thế ký, chỉ một lát. Nô-ê phải gặp những tình huống. Nô-ê phải tin Lời của Đức Chúa Trời, và hành động dựa trên Nó, trước khi ông có thể thấy phép lạ của Đức Chúa Trời. Đúng thế. Nô-ê, tiên tri vĩ đại của Sáng thế ký, phải tin Lời của Đức Chúa Trời và hành động dựa trên Nó, trước khi ông thấy phép lạ của Đức Chúa Trời. Chưa hề có mưa, anh em biết, không hề có mưa trước đó.

137 Và anh em nghĩ họ bảo chúng ta điều gì? Rằng, thời đại đó là thời đại vĩ đại hơn thời đại khoa học, chúng ta sống hiện nay. Chúng ta không thể xây dựng kim tự tháp lần nữa, hay hình nhân sư. Chúng ta không có cách nào để làm một xác ướp; chúng ta không thể làm cho nó hóa đá giống như thế. Chúng ta không thể

đưa màu vào vải, kéo dài, giống như họ đã làm lúc đó. Thậm chí chúng ta không có những thứ đó. Và đó là điều gì đó mà khoa học hiện đại của chúng ta không thể tìm thấy. Nhưng họ đã có điều đó!

138 Chúng ta không có—chúng ta không có những kỹ sư giống như họ đã có. Kim tự tháp vĩ đại ấy ở Ai Cập thì quá hoàn hảo ở trung tâm trái đất, cho dù mặt trời ở đâu đi nữa, không bao giờ có cái bóng chung quanh nó. Chúng ta không thể dựng lên một kiến trúc giống như thế. Chúng ta không biết cách để làm nó. Chúng ta cũng không thể xây dựng một kim tự tháp. Và ở trên đó, trên chung quanh hòn đá đỉnh và ở trong đó, hầu như nằm một nửa khối thành phố trên không trung, có những tảng đá nặng hàng tỉ tấn, hàng trăm tấn, thì đúng hơn, ở trên đó. Tất cả những máy móc chúng ta có trên thế giới không thể nhắc nó lên trên đó.

139 Người ta bảo tôi sẽ mất mười sáu toa trần, để chất cái chân của tượng nhân sư lên trên nó. Làm sao họ có thể đưa nó vào trong đó? Làm sao điều đó đã xảy ra? Họ là những nhà khoa học thông minh!

140 Và anh em nghĩ họ nói gì với một người, một người cuồng tín, được cho là một tiên tri, mà nói rằng, “Có nước ra từ trên trời?”

141 Tôi có thể nghe họ nói, “Chúng tôi lấy những dụng cụ của mình, và bắn thẳng lên các ngôi sao, và không có một giọt nước giữa đây và đó. Nó ở đâu?”

142 Nô-ê có thể trở lại với điều này, “Đức Chúa Trời đã bảo tôi, “Trời sẽ mưa.”” Thế là đủ. Điều đó không có gì tranh cãi. Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ xảy ra, vì thế đó là điều sẽ xảy ra. Đúng thế. (Tôi phải đi nhanh; những anh em khác đang đợi.) Không... Ông nói, “Trời sẽ mưa.”

“Làm sao ông biết?”

“Đó là Lời Chúa. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

143 “Ông định làm gì về điều đó, Nô-ê, cứ đi loanh quanh và giảng về điều đó à?”

“Không, thưa quý vị. Tôi sẽ sẵn sàng cho nó.” Hiểu không?

“Ồ, đó sẽ là một phép lạ! Thời đại phép lạ đã qua rồi.”

“Cứ đợi đấy, anh sẽ thấy nó sau một thời gian.” Vâng, thưa quý vị.

144 Và ông đã làm gì? Ông dựng một chiếc tàu trước khi mưa xuống. Ông đang làm gì? Hành động dựa trên lời hứa. A-men. Tôi cảm thấy hầu như lễ ngũ tuần ngay bây giờ, cảm thấy tin kính!

145 Vâng, hãy nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài, hãy hành động dựa trên lời hứa, bất kể điều gì xảy ra, nó tùy thuộc Đức Chúa Trời làm phần còn lại của nó. Cứ bắt đầu đánh những đám mây! “Hãy quăng hết mọi gánh nặng để vãn vương anh em.” Quăng hết mọi nghi ngờ của anh em, những sợ hãi của anh em, những giáo phái của anh em, những tín điều của anh em, và bất cứ điều gì mà trái ngược với Lời. Đức Chúa Jêsus Christ thật sự hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Cứ quăng hết những tín điều của anh em, để qua một bên những giáo phái của anh em, quăng hết mọi nghi ngờ của anh em, quăng hết mọi sự xáo động của anh em, và cứ tiếp tục. Điều trước tiên anh em biết, anh em sẽ—anh em sẽ dời ra việc khó khăn cuối cùng, và Ngài sẽ đang đứng ở đó. Anh em sẽ gặp Ngài.

146 Nô-ê nói, “Khi tôi có được con tàu đã xây dựng, Ngài sẽ đến. Mưa sẽ bắt đầu rơi xuống!”

“Ngày mà ông có con tàu dựng xong à?”

147 “Nếu chờ đợi năm mươi năm, tôi sẽ cứ ngồi trong tàu, chờ đợi điều đó. Mưa sẽ đến, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy!”

148 Đấy, điều trước tiên, ông phải tự chuẩn bị. Ông biết rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của những phép lạ, vì thế ông không thể nghi ngờ Ngài. Đức Chúa Trời đã phán với ông, và ông đã biết điều đó.

149 Khi Đức Chúa Trời phán với anh em, từ Lời Ngài, trong lòng anh em biết điều đó. Khi cả thế gian chết khối anh em, và những việc thuộc về thế gian thì chết, anh em biết điều đó. Vì, nếu anh em yêu mến thế gian hay những việc thuộc về thế gian, anh em vẫn biết trong lòng mình, anh em không đúng. Đúng vậy. Vì thế, khi mọi sự chết đi, thì không có gì khác để làm ngoài gặp Đức Chúa Trời. Ngài sẽ đứng ở đó. Ngài vẫn còn đó.

¹⁵⁰ Như mặt trời, s-u-n, cũng là C-o-n vẫn y nguyên hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Mặt trời s-u-n đó chiếu sáng, cũng là mặt trời đã chiếu sáng trong Sáng thế ký, cũng mặt trời ấy đã chiếu sáng trên Ê-li trên núi đó, cũng mặt trời đó đã lặn vào ngày bị đóng đinh trên cây thập tự. Haléluia! Nó vẫn giống như vậy. Và cũng Con của Đức Chúa Trời ấy, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; trong cùng Quyền năng, trong cùng tình yêu thương, trong cùng những dấu hiệu giống như vậy.

¹⁵¹ Dấu hiệu của một Cơ-đốc nhân, ngày nay, là gì? “Ồ, người ấy đi nhà thờ, ghi tên vào sách, người ấy có một lá thư giới thiệu.” Điều đó không phải là dấu hiệu Chúa Jêsus đã phán.

¹⁵² Ngài phán, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Nhưn Danh Ta mà trừ quỷ, dùng tiếng mới mà nói. Nếu họ bắt rắn trong tay, hay uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.”

¹⁵³ Nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, thì những dấu hiệu Ngài ở đâu? Chắc chắn, hãy trở lại với Lời Ngài, những dấu hiệu sẽ tự lo liệu ngay khi chúng ta trở lại với Lời.

¹⁵⁴ Nô-ê, trước khi người thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời, giống như Ghê-đê-ôn muốn hỏi, người phải hành động trước tiên dựa trên Lời Đức Chúa Trời. Ghê-đê-ôn phải hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời.

¹⁵⁵ Mọi người khác phải hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời. Trước khi tôi có thể nói rằng có một Đức Chúa Trời, tôi phải hành động dựa trên lời hứa Ngài, rồi Ngài tự bày tỏ chính Ngài. Nếu anh em muốn sự chữa lành, hãy tin Ngài! Hãy hành động dựa trên Lời Ngài, nó sẽ xảy ra.

¹⁵⁶ Môi-se, trước khi người có thể thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời, người phải hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời trước tiên. Người biết người đã nghe lời mẹ mình nói người được sanh ra kỳ lạ, người được giấu trong những bụi cây. Bà kể với ông rằng Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông và chọn ông.

¹⁵⁷ Và người nghĩ, “Ồ, ta là một nhà quân sự giỏi, ta có thể cứ đi ra khỏi đây và giết—giết chết người Ai Cập này và giấu xác

người trong cát. Và ta có thể làm bất cứ điều gì ta muốn. Chỉ có thể thôi.” Nhưng, anh em thấy, đó là điều ông đang cố gắng làm. Đó là ý kiến của ông. Ông đã chưa bao giờ thấy Đức Chúa Trời đó thi hành—thi hành phép lạ để giữ ông qua thời kỳ đó.

¹⁵⁸ Nhưng một ngày kia, sau khi ông đã được tám mươi tuổi, ông đang chăn bầy chiên, đi xuống đồng cỏ, có lẽ một con đường nơi đó chiên đang chạy. Và ông lão chăn chiên đi dọc theo đó, với cây gậy cong queo trong tay, đập dọc đường; có lẽ là một người đi khắp khiêng, ở tuổi tám mươi; râu dài đến thắt lưng, có lẽ, tóc bạc trắng như lông chiên ông đang chăn bầy. Và ông đã thấy Điều gì đó! Ô Đức Chúa Trời! Nó thì mâu nhiệm với ông.

¹⁵⁹ Tôi hi vọng tôi có thể tỏ cho anh em thấy điều gì đó tối nay. Và chúng ta có một hồ nước ở đây, sẵn sàng.

¹⁶⁰ Ông đã thấy điều gì đó mà trước đây ông chưa hề thấy. Và ông nói, “Tốt hơn ta nên điều tra Nó.” Vì thế ông tẽ lại xem, và Lời của Chúa đã đến với ông. Tuyệt vời! Ha-lê-lu-gia! Lời của Chúa đã đến với ông. Vậy thì, trước khi ông có thể đi, ông phải hành động dựa trên Lời của Chúa.

¹⁶¹ Và, hãy nhớ, Lời của Chúa luôn luôn thi hành phép lạ. Ông thưa, “Bởi đâu tôi biết Chúa ở cùng tôi, và ‘đã sai người?’”

Phán, “Cái gì trong tay người?”

Người thưa, “Một cây gậy khô.”

¹⁶² “Hãy ném nó xuống đất!” Mạng lệnh đầu tiên Đức Chúa Trời ban cho Môi-se. “Nếu người muốn biết Ta là Đức Chúa Trời; người có một cây gậy trong tay, hãy ném nó trên đất đi.”

Ghê-đê-ôn thưa, “Các phép lạ của Đức Chúa Trời ở đâu?”

¹⁶³ Ngài phán, “Hãy đặt bánh lên bàn thờ, Ta sẽ tỏ cho người biết Đức Chúa Trời là Ai.” Và Ngài giơ đầu cây gậy của Ngài ra chạm vào nó; và khói bay lên, và nó được thiêu hóa.

¹⁶⁴ Môi-se nói, “Tôi sẽ nói ai sai tôi đi? Làm sao tôi biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời?”

¹⁶⁵ Ngài phán, “Trong tay người có gì? Ta là Đấng Tạo Dựng sự sống. Ta là Đức Chúa Trời—làm phép lạ.” Và trước khi Môi-se có thể thấy được Quyền năng của Đức Chúa Trời thực hiện tất cả

các việc, trước tiên ông phải vâng theo Đức Chúa Trời. Ông ném cây gậy xuống đất, nó hóa thành một con rắn. Chà!Ồ, chao ôi! Gì vậy? Là...

Sự vâng lời đến trước tiên, trước khi anh em thấy phép lạ của Ngài!

¹⁶⁶ Cái gọi là những giáo hội này ở khắp các nước ngày nay, nói, “Ồ, tất cả những phép lạ ở đâu? Chúng tôi sẽ cho một ngàn đô-la cho người nào sẽ cho phép, sẽ làm ra một phép lạ.” Quý vị, nghèo ngặt, thận trọng, sa sút, chết gấp đôi, tróc lên bật rễ!

¹⁶⁷ Làm thế nào anh em sẽ được thấy một phép lạ, cho tới khi anh em trở nên một phép lạ? Tuyệt vời! Một phép lạ của ân điển Đức Chúa Trời, nhận lấy một người nghi ngờ không tin và làm cho người ấy đầy đầy Đức Thánh Linh! Chúa Jêsus phán, “Nếu một người chẳng sanh lại, thì người ấy không thể thấy được Nước Đức Chúa Trời.” Nếu anh em muốn thấy phép lạ, hãy trở nên một người như vậy. Hãy để cho Đức Chúa Trời thực hiện trên anh em, trước tiên. Người ấy phải xem xét lại toàn bộ để làm, đặt trên mắt anh em thấu kính khác nào đó, bởi vì mắt anh em bị mù, chết trong tội lỗi và vi phạm, mù thuộc linh, chết gấp đôi. Đúng! Đức Chúa Trời phải ban cho anh em Sự Sống, đụng chạm vào mắt anh em để anh em có thể thấy; thi hành phép lạ, và làm cho anh em thành một phép lạ, và lúc đó anh em có thể thấy Đức Chúa Trời-làm phép lạ. Đó là việc trước tiên.

¹⁶⁸ Môi-se phải tin Ngài. Môi-se phải hành động dựa trên Điều đó, hành động dựa trên những gì Lời Đức Chúa Trời đã nói. Ông muốn biết đó có phải là Đức Chúa Trời hay không. Ngài phán, “Ồ, hỡi Môi-se, hãy hành động dựa trên những gì Ta bảo ngươi.”

¹⁶⁹ Nào hãy nghe ở đây, tối nay, thưa anh em, chị em. Nếu anh chị em muốn biết Đức Chúa Trời là Ai, cứ hành động dựa trên những gì Ngài phán ở Đây. “Hãy hối cải, ai nấy trong các ngươi, phải nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm, và các ngươi sẽ trở nên một phép lạ.” Đó là lời hứa của Ngài. Đó là điều Ngài đã phán. Hãy hành động trên Lời Ngài, “Rồi các ngươi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh; vì lời hứa thuộc về các ngươi và cho con cái các ngươi.”Ồ, điều đó chỉ dành cho các sứ đồ chẳng? “Và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, và thậm chí bao

nhiều người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Đó là nơi lời hứa dành cho.

¹⁷⁰ Hãy hành động dựa trên Lời Ngài, và anh chị em sẽ thấy một phép lạ thật. Điều gì đó sẽ xảy ra khi anh chị em hành động dựa trên Lời Ngài. Giống như Ghê-đê-ôn đã làm, ông đã làm điều Ngài bảo ông làm! Giống như Nô-ê đã làm, ông làm những gì Ngài bảo ông làm! Giống như Mô-i-se đã làm, ông làm những gì Đức Chúa Trời bảo ông làm!

¹⁷¹ Phán, “Hãy ném gậy ngươi xuống!” Nói cách khác, “Hãy giữ sạch mọi thứ chung quanh ngươi!” A-men. “Hãy để Ta có nó!”

¹⁷² Nói, “Tôi có tính khí dễ sợ.” Hãy dâng nó cho Đức Chúa Trời, Ngài biết cách làm cho nó yên lặng. “Tôi đã phạm nhiều tội tà dâm.” Ngài biết cách để lấy nó đi. Hiểu không? Cứ đặt nó trong tay Ngài, và chờ xem điều gì phép lạ có thể làm. Đúng thế. Được rồi.

¹⁷³ Mô-i-se phải làm việc dựa trên Lời của Đức Chúa Trời, trước khi, hay là, vâng theo Lời Đức Chúa Trời trước khi ông có thể thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời. Nhưng sau khi ông đã một lần thấy nó, thưa anh em, thì không có điều gì ngăn cản ông được.

¹⁷⁴ Tôi thấy ông, ngày hôm sau, với Sê-phô-ra ngồi trên lưng con la này, và—và cậu bé Ghệt-sôn được địu bên hông ông, bên hông bà, thì đúng hơn, bộ râu của ông dài xuống như *thế*. Thưa anh em, gương mặt ấy đang mỉm cười, đôi mắt lấp lánh nhìn lên trời. Từ một người chần chừ, trở thành một người đầy quyền phép của Đức Chúa Trời; một người dũng sĩ, đi xuống để giải cứu. Hãy nhìn Ghê-đê-ôn! Điều gì xảy ra? Vâng, thưa quý vị, đi xuống với một cây gậy cong queo, để cai quản đất nước. Ông đã làm điều đó. Chắc chắn, ông đã làm. Đức Chúa Trời đã bảo ông.

¹⁷⁵ Cho dù nó dường như không thật thế nào đi nữa, anh em cứ làm điều gì Đức Chúa Trời bảo anh em làm. Anh em sẽ thấy rằng Lời Ngài vẫn y nguyên. Cứ lấy đám mây đi, Con đang chiếu sáng rồi.

¹⁷⁶ Giô-suê, ô, người chinh phục vĩ đại đó! Ô, người nổi nghiệp Mô-i-se! Một người mà Đức Chúa Trời yêu thương, một chiến

binh đầy quyền năng! Một người mà Đức Chúa Trời đã yêu! Đức Chúa Trời bảo ông, “Như Ta đã ở cùng Mô-i-se, Ta cũng sẽ ở cùng người.” Nhưng trước khi những bức tường sụp đổ, Giô-suê tiến quân theo lệnh của Chủ Tướng; đi vòng quanh bức tường, mười ba lần, trước khi Quyền phép của Đức Chúa Trời đọng vào vật đó. Ông cho đạo quân đi vòng quanh bức tường thành, và thổi kèn, theo Lời Đức Chúa Trời mà Chủ Tướng đã bảo ông ở ngoài đó khi Ngài gặp ông. Ông đi diễn hành theo Lời Đức Chúa Trời. Ông đã làm gì? Ông hành động dựa trên Lời, trước khi ông thấy phép lạ.

¹⁷⁷ Anh em biết, chỉ thổi kèn không làm sụp đổ bức tường thành mà anh em có thể chạy đua xe ngựa chung quanh; việc thổi kèn. Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Chỉ, chỉ đi vòng chung quanh những bức thành, bảy lần, và, ngày cuối cùng, đi bảy lần.” Và mười ba lần. “Và khi các người đi chung quanh bức tường, ở lần cuối cùng, hãy để các thầy tế lễ đi trước, với hòm giao ước, và thổi kèn. Và khi những tiếng kèn vang lên, những bức tường sẽ sụp xuống.” Họ đã làm gì? Ông đã thấy phép lạ của Đức Chúa Trời, sau khi ông hành động dựa trên Lời của Đức Chúa Trời.

Những phép lạ của anh chị em ở đâu? Hãy hành động dựa trên Lời Ngài, trước hết.

¹⁷⁸ Làm sao những bức tường thành có thể sụp đổ, và để một ngôi nhà nhỏ còn đứng lại, nhà của một gái điếm? Bởi vì nàng hành động dựa trên Lời của Đức Chúa Trời. Tại sao những người còn lại chết, mà nàng sống? Nàng đã hành động dựa trên Lời của Đức Chúa Trời, và nàng đã thấy phép lạ của Đức Chúa Trời. Đó là cách để tìm thấy nó, hành động dựa trên Lời.

¹⁷⁹ Dân Hê-bơ-rơ, ở lò lửa hực. Họ đã làm gì trước khi họ thấy phép lạ của Đức Chúa Trời? Họ hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời. Họ biết Ngài là Đức Chúa Trời. Họ biết Ngài là Đức Chúa Trời đã mang họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Họ—họ đã biết rằng họ là... Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi mà đã có luôn luôn, rằng Ngài phải là Đức Chúa Trời—làm phép lạ.

¹⁸⁰ Và Ngài đã ban cho họ một mạng lệnh “không cúi đầu trước các thần tượng.” Ngài không thay đổi. “Hãy ở lại với Lời Ta! Các người đừng cúi đầu trước các thần tượng!”

181 Họ đã nói gì? “Đức Chúa Trời của chúng tôi có thể giải cứu chúng tôi khỏi lò lửa hực này. Bằng, chẳng vậy, chúng tôi sẽ hành động dựa trên Lời Ngài!” Thế đấy. Điều gì đã xảy ra? Lúc đó họ thấy phép lạ của Đức Chúa Trời, rằng Đức Chúa Trời có thể chống lại lửa.

182 Anh chị em đau ốm chẳng? Hãy hành động dựa trên Lời Ngài, xem thử Ngài chữa lành không. Nếu quý vị là tội nhân, và muốn được đầy đầy Đức Thánh Linh; hãy đến, ăn năn, và chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và hành động dựa trên Lời Ngài, xem thử điều gì xảy ra. Nếu anh chị em vẫn còn thế gian ở trong mình; và phụ nữ các chị vẫn cắt tóc ngắn, các chị vẫn tô điểm mặt; đàn ông các anh vẫn tính khí nóng nảy, và làm nặng xị lên với các giáo phái của mình; nếu anh chị em muốn thấy Ngài vẫn là Đức Chúa Trời; hãy hành động dựa trên Nó, và đặt chính mình trên bàn thờ của Ngài, xem thử điều gì xảy ra. Ngài là Đức Chúa Trời. Anh chị em phải hành động trên Lời Ngài, trước tiên.

183 Đa-ni-ên, trước khi ông thấy phép lạ của Đức Chúa Trời, có thể giải cứu ông khỏi hang sư tử, việc trước tiên ông đã làm là hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời.

184 Lời thông báo đưa ra, “Hễ ai cầu guyện với thần nào khác ngoài thần tượng này, trong *rất nhiều* ngày, kẻ ấy sẽ phải bị quăng vào hang sư tử.” Không người nào được cầu xin thần nào khác ngoài Vua; vua phải là thần, đấy, trong ba mươi ngày.

185 Nhưng Đa-ni-ên đã làm gì? Ông đã hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời. Bởi vì, khi Sa-lô-môn dâng hiến đền thờ, ông đã cầu nguyện, ông nói, “Lạy Chúa, nếu dân sự Ngài gặp hoạn nạn, ở bất kỳ nơi nào, mà hương về đền thánh này, thì xin Ngài trên Trời đoái nghe.” Đúng thế.

186 Đa-ni-ên hành động, trước tiên. Sự đe dọa là, “Người sẽ bị quăng vào hang sư tử.” Nhưng Đa-ni-ên hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời. Ông biết rằng Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời. Giống như Ghê-dê-ôn; ông biết rằng Đức Chúa Trời, nếu Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, thì phép lạ của Ngài ở đâu? Và Đa-ni-ên biết ông là một tiên tri, ông biết ông yêu mến Đức Chúa Trời. Ông biết ông là đầy tớ Ngài, và ông biết Đức Chúa Trời có

thể giải cứu ông khỏi những con sư tử. Nhưng nếu ông gặp phải hoạn nạn, dưới một sự đe dọa, ông quay mặt hướng về phía đền thờ, và cầu nguyện ba lần mỗi ngày, hoàn toàn chính xác. Ông đã hành động dựa trên Lời của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đổ đầy ông rất đầy dẫy Đức Thánh Linh đến nỗi những con sư tử không thể ăn ông. Đúng thế. Đúng thế. Ông hành động dựa trên Lời của Đức Chúa Trời trước tiên.

¹⁸⁷ Giô-na, trong bụng cá voi, hành động dựa trên Lời của Đức Chúa Trời trước tiên. Ông biết ông đã chết, theo như vật lý. Tay ông bị trói, chân ông bị trói. Thầy giảng này đến với dân Ngoại đã bị ném ra khỏi tàu, vào trong bụng cá voi, và xuống dưới đáy biển. Bấy giờ ông ở trong một tình trạng thật kinh khủng! Nhưng trước tiên ông tự lật mình qua, trong đáy bụng con cá voi, rong biển quấn quanh cổ ông. Nơi mà, cá—cá voi đang ăn rong biển và các thứ, để đưa các chất bổ vào người nó, những viên thuốc bổ của nó, và rồi nó bắt thầy giảng ở trong đó. Nhưng thầy giảng này đã hồi tỉnh lại! Halêlugia!

¹⁸⁸ Ồ, thưa anh em, thầy giảng, hãy hồi tỉnh lại tối nay! Hãy ra khỏi đám tén điều cũ kỹ và các thứ, mà trở lại với một Đức Chúa Trời hằng sống, đến với một Lời hằng sống.

¹⁸⁹ Ông đã hồi tỉnh, ông lặn qua. Anh em không thể ngăn cản không cho một thánh đồ cầu nguyện. Ông quay qua, và ông nhìn, mọi nơi đều là bụng cá, chung quanh ông; đông, bắc, tây, và nam. Và ông nhận ra rằng mình đang ở trong bụng cá voi, và dưới đáy biển sâu, và ở trong cơn bão biển. Mọi hi vọng đã hết khi ông ở trong con tàu; và bây giờ ông đã ở trong bụng cá voi, cách xa hi vọng hơn bao giờ hết. Và khi ông có thể thấy bụng cá voi, ông nói, “Họ đang nói những điều hư không giả dối. Tôi sẽ không tin họ nữa. Nhưng tôi sẽ hướng về đền thánh Ngài, Chúa ôi.” Đền thánh, không hướng xuống; ông nói, “Nó ở trên đó, vì thế tôi đang hướng về nó.”

¹⁹⁰ Và rồi ông đã thấy phép lạ của Đức Chúa Trời. Cách nào đó, khí ô-xi đã đến trong bụng cá voi. Ông cứ thở bình thường trong ba ngày, và được nghỉ ngơi một chút và dạo chơi, để ông có thể đi tiếp hành trình bốn mươi ngày này...hành trình băng qua, thành phố độc dữ ở dưới đó để giảng Phúc âm. Được làm tươi

mới lại tất cả bằng khí ô-xi mới của Thiên đàng. Nó không thể đến từ con cá, và nó không thể đến từ biển, vậy nó phải đến từ Đức Chúa Trời!

¹⁹¹ Ô, xin hà hơi thở trên chúng con tối nay, Chúa ôi, khí Ô-xi đó của Lời Đức Chúa Trời, trong Quyền năng sống lại của Ngài, hầu cho chúng con có thể ở lại sống động trong những ngày sau rốt, độc ác này. Xin hà hơi trên chúng con, Ôi Đức Thánh Linh! Chính là điều đó, thưa anh em. Lạy Chúa, xin hà hơi, đầy đầy chúng con bằng khí Ô-xi đó!

¹⁹² Giống như tôi đã nói với anh chị em sáng nay về con vịt. Ngay khi nó ngủ thấy hơi nước, không điều gì có thể ngăn cản nó tránh xa nơi đó; tất cả đều được gà mẹ ấp ra, và mọi thứ khác. Nó đi thẳng đến với nước, bởi vì nó là vịt.

¹⁹³ Vậy thì, nếu có người nào trong anh chị em có bản chất con vịt, chúng ta có một hồ nước lớn phía sau đây, thấy đó. Nếu như anh chị em có thể ngủ được, ước gì anh chị em có một luồng hơi để Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời, ước gì anh chị em có một luồng từ trên Trời tối nay, rằng Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài và Ngài là một Đức Chúa Trời-làm phép lạ, và anh chị em chưa nhận lãnh Đức Thánh Linh; ngủ thấy nước, việc trước tiên Ngài bảo làm. Chắc chắn vậy. Hãy ăn năn, tận đáy lòng mình, và đặt chính mình anh chị em lên bàn thờ như của lễ; và anh chị em sẽ được thiêu hóa hết, những việc thuộc về thế gian, và được sanh lại bằng Thánh Linh; và chịu phép báp-têm nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ, Ngài sẽ đổ đầy anh chị em bằng Đức Thánh Linh. Đi suốt tiến trình đúng; không đến bắt tay với thầy giảng và ghi tên vào sổ, nhưng, chết thật chết đến nỗi anh chị em không biết thế gian nữa.

¹⁹⁴ A-bên đã chết trên cùng bàn thờ với chiên con của mình. Và cách duy nhất anh em sẽ luôn đến đúng đắn với Đức Chúa Trời, là chết trên bàn thờ với Đấng Christ, cho tới khi mọi sự trở nên đen tối chung quanh anh em. Hãy chết tại đó! Và khi anh em sống lại, anh em sẽ là một tạo vật mới trong Đấng Christ. Chắc chắn.

¹⁹⁵ Giô-na phải tin Lời Đức Chúa Trời, và hành động dựa trên Nó, trước hết. Bấy giờ, có lẽ ông đang nằm sấp mặt xuống, khi ông đi vào ở trong bụng cá voi, bởi vì họ quăng ông xuống; cứ chạy

thẳng xuống bụng cá voi. Cá voi nói, “Ồ, chúng ta sẽ đi xuống đáy biển bây giờ.”

¹⁹⁶ Và tôi tự hỏi cá voi ấy nghĩ gì trong ba ngày đó, một điều buồn cười đang diễn ra. Vậy thì, anh em thấy, tòa nhà, của cá voi, không đánh giá cao nó. Tổ chức giáo hội giáo phái cũng không đánh giá cao nó. Nhưng, ồ, Giô-na thật ưa thích nó! Chắc chắn, ông ưa thích nó, bởi vì đó là không khí tươi mới mà Đức Chúa Trời đang quạt trên ông, và ông vẫn đang sống động. Đức Chúa Trời, quạt Không Khí tươi mới đến trên chúng ta!

¹⁹⁷ Nếu Giô-na có thể thực hiện phép lạ giống như thế, bởi tin Lời Đức Chúa Trời, để hướng tới một đền thờ tự nhiên; nơi mà, cuối cùng một người đã sa ngã, Sa-lô-môn, đã dựng nên, nhưng đã cầu xin Đức Chúa Trời, trong lời cầu nguyện, chúc phước cho người nào hướng về đền thờ đó, và giải cứu họ ra khỏi những sự gian truân, dù họ ở bất cứ nơi nào; và Giô-na có thể tin, dưới những điều kiện ấy. Huống chi chúng ta có thể tin, tối nay, để nhìn lên Trời; nơi mà, không có người sa ngã, không người nào đã chết và ở lại trong mồ mả, giống như Giô-na...hay giống như Sa-lô-môn đã có lúc đó; nhưng một Đức Chúa Trời hằng sống đang ngự bên tay phải Đấng Oai Nghiêm, mọi Quyền bính và thẩm quyền, và giảng dạy Lời và ban ra Đức Thánh Linh như một chứng cứ mà Ngài đã làm. A-men. Hãy tin Lời của Đức Chúa Trời, anh em sẽ thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời. Nhưng trước tiên, anh em phải tin Nó. Chắc chắn vậy. Đúng thế.

¹⁹⁸ Ghê-đê-ôn, sau khi ông đã thấy Vị Khách thăm viếng này đang ngồi dưới cây, và Ghê-đê-ôn hầu như thắc mắc về Ngài, trước tiên. Ông nói, “Nếu Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời, nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, thì những phép lạ của Ngài ở đâu?” Và đây—và Vị Khách này đang ngồi dưới cây đó, Ngài đã làm gì? Khi Ngài đụng đến cửa lễ ấy bằng đầu cây gậy của Ngài mà Ngài có trong tay Ngài, nó được thiêu hóa. Và ông biết đó là hành động của Đức Chúa Trời, vì thế ông biết rằng Vị Khách đang ngồi dưới cây ấy, mà trông giống như một Cụ già đang ngồi đó, là Lời đã trở nên xác thịt. Halélugia! Đó là Lời hằng sống. Ông biết rằng đó là Lời hằng sống, bởi vì Nó đang hành động

và sống trong thì hiện tại. Vinh quang thay Đức Chúa Trời, hỡi anh em!

199 Ngũ Tuần thì tốt, nhưng nó là một ngọn lửa tô vẽ nếu chính anh em chưa nhận được Nó. Không phải là một thì quá khứ; nó là thì hiện tại! Ích gì một Đức Chúa Trời của lịch sử nếu Ngài không phải là Đức Chúa Trời không hề thay đổi ngày nay? Như tôi đã thường nói, ích gì cho con chim, hoàng yến của anh em, những thứ thuốc bổ để cho nó mọc cánh ra, mà anh em lại nhốt nó trong lồng và giữ nó ở đó? Ích gì việc dạy dỗ rằng có một Đức Chúa Trời Quyền Năng, và rồi lại chối bỏ những người được đặc ân hầu việc Ngài? A-men. Chắc chắn. Vô lý!

200 Tại sao anh em có tất cả những thần học viện này khắp nơi, giống như một lò ấp trứng lớn, ấp ra những thầy giảng? Thấy không?

201 Tôi luôn luôn cảm thấy tiếc cho một con gà được ấp từ trong lò, nó thật sự không có mẹ. Nó không bao giờ biết nó từ đâu đến. Không có ai làm mẹ nó, nó xuất thân một cách máy móc.

202 Điều đó gần như là cách với một thầy giảng xuất thân từ thần học viện mà chỉ biết hệ thống thần học. Ông ta có thể là một học giả thông minh và lịch lãm như bất cứ học giả nào có thể là, ông ta có thể giảng bằng nhiều thứ tiếng khác nhau, nhưng nếu như người đó không biết Cha mình là ai!

203 Như tôi đã nói cách đây không lâu; nếu có con vật gì là thứ ngu ngốc, thì đó là con la. Nó không biết ai là cha hay mẹ của nó. Nó là thứ lai giống, đấy, nó không biết ai, cha, mẹ là ai. Nó không biết nó thuộc về nơi nào. Điều đó giống như một số Cơ-đốc nhân lai giống này, cái gọi là, lai giống bởi những giáo phái. Nhưng một con ngựa thuần chủng tốt là ngựa nhà nòi, nó biết hết những gì về nó.

204 Và một Cơ-đốc nhân thuần chủng tốt đẹp biết Nhà Kho của Đức Chúa Trời ở đâu. Họ biết họ được sanh ra thuộc về Lời. Lời được trở nên xác thịt ở trong họ. Mọi Lời mà Đức Chúa Trời phán, họ không khác với Nó; họ nói, “Nó đúng! A-men, và a-men!” Họ dứt câu Nó với một tiếng “a-men,” mọi lúc. “A-men! A-men!” Điều gì đó ở trong họ dứt câu với Nó, chính Ngài.

“Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

“A-men!”

“Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm các công việc Ta làm.”

“A-men!”

205 “Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp têm, sẽ được rỗi. Và những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.”

“A-men!”

206 Gà mái già kêu, “Cục-cục-cục, và thời đại phép lạ đã qua rồi.”

Nhưng, “Cạp-cạp-cạp, tôi nghĩ thấy nước!”

207 Đấy, chính là thế. Đúng thế. Hiểu không? Tại sao? Anh em đang đặt Đức Chúa Trời trước sự thử nghiệm. Đấy, chính là thế, hãy đặt Đức Chúa Trời lên trước. Hành động dựa trên Lời Ngài, và xem thử Nó đúng không. Điều đó đúng.

208 Giảng Báp-tít đi theo đúng bốn phận của mình. Khi còn trẻ, ông chỉ là một—một chàng trai, chúng ta không có nhiều báo cáo về ông.

209 Cha ông là một người tốt, nhưng không tin Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời định, đã quyết định để, mang nó đến qua Ê-li-sa-bét, đứa con này. Vì thế Ngài bảo bà, bảo với ông...Bà sẽ thọ thai đứa con này. Và ông đã nghi ngờ điều đó, và Ngài đã đánh ông bị câm. Tôi hình dung tấm lòng của cha mẹ Giảng Báp-tít, Ê-li-sa-bét và Xa-cha-ri, hầu như đau buồn, bởi vì họ biết mình đã già. Và đứa con lời hứa này đã được sanh ra, Đức Chúa Trời ấy đã thực hiện phép lạ và mang đứa con này vào thế gian, khi họ đã già và quá tuổi sanh nở. Họ biết rằng lòng họ đau buồn, bởi vì họ không thể sống lâu để thấy người thi hành công việc lớn của người trong Đức Chúa Trời. Nhưng họ đã dâng người cho điều đó! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Nơi nào đó xa xôi kia những ngôi sao và mặt trăng, họ có thể nhìn xuống và thấy nó. Họ sẽ không bao giờ thấy cậu bé này...Họ đã chết. Họ đã chết khi ông chỉ là đứa trẻ, một thiếu niên. Một chàng trai, chàng đã rời nhà mình và đi vào trong đồng vắng. Ở đó chàng được nuôi dưỡng, dưới Quyền năng của Đức Chúa Trời.

210 Đức Chúa Trời phán cùng ông, “Ngươi là tiếng của người kêu la trong đồng vắng. Ta đang sai ngươi đi ra. Hãy đi, và kêu la!”

211 Thật Giăng đã phải chờ đợi mỗi ngày như thế nào, khi ông đuổi những con rắn trong vách đá, và đá vào những hòn đá. “Ồ, tôi không thể chờ đợi!”

“Ngươi đang chờ đợi gì, hỡi Giăng?”

212 “Chỉ, tôi muốn nghe sự ủy thác của Ngài, chỉ thế thôi.” “Hãy đi ra ngay, hỡi những con rắn lục!” Chúng ở trong những tảng đá. Đó là lý do, những người Pha-ri-si xuất hiện, ông nói, “Ồ, hỡi dòng dõi rắn lục, hãy nhận lấy đá!”

213 Tôi nói giống như vậy tối nay. Hỡi các ngươi dòng dõi rắn lục, hãy nhận lấy nước! A-men. Anh em biết tôi đang nói về điều gì. Những băng ghi âm này, điều này được ghi âm, nó sẽ đi khắp thế giới. Hãy nhận lấy nước, nếu quý vị muốn thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời!

214 Giăng đi theo ngay. Một người trông cao quý đến gần; ông nói, “Có lẽ đó là Ngài.” Ông nhìn. “Không, đó không phải là Ngài. Không. Đức Chúa Trời đã ban cho tôi một lời hứa.”

“Giăng, ông nói Đấng Mê-si sống ngày nay à?”

“Đúng.”

“Ngài ở đâu?”

215 “Trên thế gian này, nơi nào đó. Tôi không biết Ngài ở đâu, nhưng tôi sẽ biết Ngài khi Ngài đến.”

“Làm thế nào ông biết?”

“Đức Chúa Trời đã phán bảo tôi điều gì để trông đợi.”

216 “Làm sao anh biết mình sẽ được chữa lành khi anh được cầu nguyện cho?” Đức Chúa Trời đã bảo tôi điều gì để trông đợi. “Làm sao anh biết mình sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh?” Tôi làm theo Lời Ngài. Ngài bảo tôi điều gì để trông đợi, tôi biết điều gì sẽ xảy ra, đấy. Anh em biết điều gì sẽ xảy đến tiếp theo không? Nếu anh em vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời, lời hứa của Ngài sẽ đến tiếp theo. Ngài không thể nói dối; Ngài là Đức Chúa Trời.

“Điều gì kế tiếp?”

Giăng nói, “Tôi sẽ thấy Ngài khi Ngài đến.”

217 Họ nói, “Ồ, hãy nhìn người này đang đến đây. Kia, người ấy phải đội mũ miện trên đầu, đó phải là Đấng Mê-si, đang cỡi những con ngựa đó.”

Nói, “Đó không phải Ngài.”

218 Bước ngay đến với người đó, nói, “Vua không được phép lấy vợ của em vua!” Họ biết có điều gì không ổn ở đó. Bước ngay đến trước vua, và nói cho vua biết. Đó là Hê-rốt, anh em biết. Và, ồ, việc đó làm cho vợ vua rất nổi điên, bà ghét ông chừng nào bà còn sống. Hiểu không?

219 Giảng cứ nhìn. Người nói, “Ồ, tôi sẽ biết Ngài khi Ngài đến.”

“Làm sao ông biết?”

220 “Đức Chúa Trời đã bảo tôi sẽ thấy một dấu hiệu, và đó sẽ là một dấu hiệu Đấng Mê-si. Tôi sẽ biết Đấng Mê-si bởi vì dấu hiệu Đấng Mê-si sẽ có ở đó.”

221 Đức Chúa Trời biết Hội thánh Ngài. Ngài phán, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” Không phải “Họ sẽ thuộc về những người Giám Lý, Báp-tít, hay Ngũ Tuần.” Nhưng, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” Ngài biết những người tin.

Đôi khi ngày nay, anh em nói, “Anh là người tin chứ?”

222 “Ồ, tôi là tín đồ Giám Lý.”Ồ, điều đó cho thấy anh em không phải là người tin vậy, đấy. “Tôi là người Ngũ Tuần.” Điều đó vẫn cho thấy anh em không phải là người tin.

223 Khi anh em là người tin, anh em tin Đức Chúa Trời! Mọi người biết điều đó, anh chị em được ấn chứng bởi Nước Đức Chúa Trời; và một dấu ấn ở trên cả hai phía của trang giấy, cả sự đến và sự đi. Đấy, anh em có thể nói cho họ biết. Được rồi.

224 Người nói, “Tôi sẽ biết Ngài khi Ngài đến, bởi vì sẽ có một dấu hiệu. Tôi sẽ thấy dấu hiệu Đấng Mê-si.” Và một ngày kia ông đã nhìn thấy...

225 Ồ, thưa anh em! Tại sao? Ông đang trông đợi Nó, đó là cách ông đã nhận ra Nó. [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] Tôi hi vọng anh em thấm nhuần điều đó. Anh em đang trông đợi Ngài không? Anh em đang chăm chú điều gì đó xảy ra không? Thế thì hãy biết lời Kinh Thánh!

226 Bấy giờ, tất cả những thầy tế lễ đứng chung quanh đó, thông minh hơn Giăng gấp năm lần. Chúng ta không có báo cáo ghi lại ông đã đi học, một ngày. Nhưng ở đó đứng các thầy tế lễ, mà ông cố-cố-cố-cố-cố nội của họ là những thầy tế lễ. Những người ở đó biết từng in-sơ của cuộn sách đó, hết thấy các tiên tri và Sáng thế ký, và tất cả về nó. Nhưng, anh em thấy, Giăng đang trông đợi một dấu hiệu, một Đấng Mê-si! Ông biết nếu đó là Đức Chúa Trời, thì sẽ có điều gì đó siêu nhiên về nó. Đúng thế.

227 Ngày nay cũng vậy! Nếu anh em là Cơ-đốc nhân, có điều gì đó siêu nhiên đụng vào anh em. Nếu nó không đụng, anh em bị lừa dối. Anh em vẫn sống đời sống giống như mình đã từng sống, vẫn yêu mến những điều anh em vẫn đã yêu mến lúc ban đầu, anh em vẫn ưa thích chúng, anh em bị lừa dối; đúng thế, không phải là con trai hay con gái của Đức Chúa Trời.

228 Thế thì chúng ta nhận thấy, Giăng đang đứng đó ngày nọ, và họ nói một...việc đọc trong...một—một câu chuyện nhỏ về Ngài, rằng Giăng đã ở bên một phía sông, họ làm hậu thuẫn ở phía bên kia sông. Đó là cách họ làm đầy tớ của Đức Chúa Trời, hậu thuẫn cho ông từ mọi giáo phái, mọi tổ chức, mọi thứ khác. Ông không có bục giảng để đứng giảng; nhưng ông đã ở trong bùn, lên tới đầu gối. Ông không mặc bộ y phục vải sang trọng, và cũng không có, cổ áo tròn. Không, thưa quý vị. Ông có một mảnh da chiền quần quanh người, có lẽ trông giống như một người man rợ đang đứng ngoài đó.

229 Và các thầy tế lễ họ nói, “Ông muốn nói với chúng tôi là sẽ đến lúc khi đền thờ vĩ đại này, tổ chức vĩ đại của chúng tôi, sẽ đổ xuống à?”

Ông nói, “Chắc chắn, sẽ vậy.”

“Làm sao ông biết điều đó?”

230 “Ông đọc Lời Kinh Thánh đó thế nào? Có một Đấng Mê-si đang đến, và Đấng Mê-si ấy sẽ cất đi của lễ dâng hằng ngày. Đa-ni-ên nói vậy! Đấng tiên tri đã nói vậy!” Halélu-gia!

Ồ, tôi cảm thấy tin kính nhiều hơn mọi lúc! (Tôi phải dừng lại.)

Làm sao anh em biết điều đó? Đấng tiên tri đã nói vậy!

231 Đó là cách Mi-chê biết rằng mình không thể chúc phước cho A-háp; Ê-li đã nguyện rửa ông ấy. Chỉ thế thôi. Ông phải ở lại làm đúng với Lời. Anh em muốn thấy các công việc của Đức Chúa Trời, anh em phải đi theo Lời Đức Chúa Trời. Ông biết nó không thể xảy ra.

232 Vậy điều gì đã xảy ra lúc đó? Ông muốn thấy các công việc của Đức Chúa Trời. Giảng nói, “Tôi sẽ biết Ngài khi Ngài đến.”

233 Ngày nọ ông đang đứng đó, ông nói, “Vâng, sẽ đến một lúc mà của lễ hằng dâng sẽ được cất đi. Đấng Mê-si sẽ là Cửa Lễ dâng hằng ngày. Và sự gớm ghiếc mà làm ra những sự hoang vu sẽ đặt vào.”

“Thưa thầy, thầy hiểu điều đó ở đâu? Điều đó trái ngược với tín điều của chúng tôi.”

234 Nhưng Nó không trái nghịch với Lời Đức Chúa Trời. Đó là một tiên tri, bởi vì Lời của Chúa ở với đấng tiên tri ấy. Đúng thế.

235 Và ông nói rằng, “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời đến, để cất tội lỗi thế gian đi!” Một Người bình thường, tầm thước, lưng hơi gù đang đứng đó, bước xuống sông, La-xa-rơ cùng đi. Chỉ là một Người bình thường, ăn mặc giống như những người bình thường; không phải thầy tế lễ, không có khăn đội đầu, không mũ miện, không gì cả; chỉ là một Chàng trai nghèo nàn, Thợ mộc, đang bước xuống, có lẽ, với bàn tay Ngài đầy mảnh vụn dăm bào; đang bước đến.

“Anh muốn bảo tôi...”

236 “Gì hả? Anh không thể thấy Ngài ở đó à? Kìa!” Nghĩa là, “Hãy nhìn xem, hãy tôn kính! Chiên Con của Đức Chúa Trời, đến cất tội lỗi thế gian đi.”

237 Một số người trong họ đã nói, “Ồ, ông biết đó là Ai không? Đó là con người thợ mộc ấy. Nay, chúng tôi biết người đó không phải là đấng tiên tri.” Nhưng, là Ngài. Là Ngài. Ông đã biết. “Sao? Ông ấy không biết mình đang nói về điều gì sao?” Vâng, ông biết. “Làm sao ông ấy có thể nói Ngài có gì khác với người nào khác?” Đấng Mê-si sẽ khác biệt. “Làm sao chúng ta biết điều đó?” Giảng đã thấy điều gì đó họ không thấy.

238 Tùy thuộc vào điều anh chị em đang nhìn xem. Anh chị em thấy gì tối nay? Anh chị em thấy một người vĩ đại, được quần chúng ưa thích, một giáo phái lớn, và mọi thứ rơi vào lòng anh chị em? Nếu không, thì anh chị em cứ nhận lấy con đường với sự sỉ nhục của Chúa chứ? Anh chị em hiểu Kinh Thánh không? Anh chị em hiểu Lời Đức Chúa Trời không? Nếu anh chị em được sanh lại, anh chị em sẽ thấy Nó. Cho tới lúc ấy, anh chị em không thể hiểu Nó.

239 Ở đây Ngài đến. Ông nói, “Người mà đã bảo ta, trong đồng vắng!” Ô, thưa anh em! “Người mà đã bảo ta ‘kêu la’! Ta đã kêu ở đây trong sáu tháng, thẳng tới buổi chiều tối, mọi nơi ở đây, đi đi lại lại sông Giô-đanh này, lội bùn này; làm ồn lên với anh em thầy giảng, đánh vào các giáo phái khắp nơi, giẫm lên những ngón chân bị đau của anh em. Nhưng Điều ấy là ở đây, ta thấy Nó!”

“Làm sao ông biết?”

240 “Chính Đấng đã bảo ta ‘là tiếng kêu trong đồng vắng,’ Đức Chúa Trời đã đẩy ta lên vì mục đích đó, phán rằng, ‘trên Đấng ấy’ ta ‘sẽ thấy Đức Thánh Linh.’”

241 Giảng đã biết Ngài. Ông đã làm gì? Ông đã giảng Lời trước tiên, vâng theo Lời, và ông đã thấy dấu hiệu của Đức Chúa Trời. Và, nên nhớ, không có báo cáo rằng có người nào khác đứng ở đó thấy Nó. Chỉ một mình, Giảng thấy Nó. Nó tùy thuộc anh em đang trông đợi gì. Tại sao? Giảng đã vâng theo Lời. Các thầy tế lễ và họ không vâng theo Lời. Giảng vâng theo Lời, sự ủy thác của mình, và ông đã thấy Nó. (Chúng ta sẽ nhanh lên; phải.)

242 Ma-thê, nơi mờ mả. Bà đã gặp Lời Đức Chúa Trời. Bà tin Nó. Trước khi bà có thể thấy phép lạ của Đức Chúa Trời, bà phải tin Lời Đức Chúa Trời và hành động dựa trên Nó. Bà nói, “Lạy Chúa, nếu Chúa có ở đây, anh tôi đã không chết đâu.”

243 Ngài phán, “Hỡi Ma-thê, Ta là sự sống lại và Sự Sống. Kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống mà tin Ta, sẽ không hề chết. Người tin điều này không?”

Bà thưa, “Vâng, lạy Chúa.” Thế đấy, hành động! “Tôi tin.”

“Người tin gì, Ma-thê?”

“Rằng Ngài là Đấng Christ đã đến thế gian.”

Phán, “Người đã chôn người ở đâu?”

244 Đi xuống đó nơi mồ mả, và ở đó Ngài đang đứng đó. (Phán, “Ta muốn thấy nàng có tin thật sự rằng Ta là Lời chẳng.”) Phán, “Hãy lăn hòn đá đi.”

245 Bà dẫn đến hành động dựa trên Lời! Bà phải, thấy sự chết biến thành sự sống.

246 Và cách duy nhất anh em sẽ có thể thấy sự chết biến thành sự sống, là nhận lấy Lời Ngài và hành động dựa trên Nó!

247 Nếu quý vị là tội nhân, hãy nhận lấy Lời Ngài và hành động dựa trên Nó, thì quý vị sẽ thấy phép lạ của Đức Chúa Trời. Quý vị trở nên một phép lạ của Đức Chúa Trời.

248 Nếu quý vị đau ốm, hãy nhận lấy Lời Đức Chúa Trời! Bác sĩ nói, “Anh sắp chết.” Hãy nhận lấy Lời Đức Chúa Trời và hành động dựa trên Nó, điều đó sẽ mang lại sự sống mới. Ồ, chao ôi!

249 Rất tiếc giữ anh chị em lại quá lâu. Chỉ hai phút nữa, rồi tôi sẽ ngừng. Đấy, chỉ hai phút nữa. Thành thật mà nói, tôi sẽ ngừng. Tôi rất tiếc làm mất thì giờ của anh chị em. Đấy, cứ để lại bài giảng dài hai giờ cho họ. Ồ.

250 Người đàn bà bên giếng. Bà ấy là tội nhân. Bà có năm đời chồng. Bà đi ra đó ngày nọ, để lấy nước. Bà bắt đầu kéo nước, thì bà nghe một Người nói, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.”

251 Bà nhìn quanh, và bà nói, “Thói thường người Do Thái không nói chuyện với người Sa-ma-ri. Tôi là người đàn bà Sa-ma-ri. Và điều đó không phải là thói thường. Tại sao Ngài lại nói cùng tôi?”

252 Ngài phán, “Nhưng nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, ắt người sẽ xin Ta cho uống.”

253 “Ồ,” bà nói, “giếng thì sâu, mà Ngài không có gì để múc.” Nói, “Làm sao, làm sao—làm sao Ngài sẽ lấy được nước?”

254 Và Ngài phán, “Nước mà Ta ban cho, sẽ là một nguồn Nước, một suối phun, văng ra trong linh hồn.”

255 Bà nói, “Này, đợi một chút. Ngài là người Do Thái, Ngài thờ phượng ở Giê-ru-sa-lem, còn tổ phụ chúng tôi thờ phượng tại hòn núi này,” và vân vân.

256 Ngài phán, “Hãy tin Ta! Giờ đến, và bây giờ là, khi các người không thờ phượng ở Giê-ru-sa-lem hay trong núi này. Song Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ phượng Ngài thì phải thờ phượng bằng tâm Thần.”

257 Không nghi ngờ gì người đàn bà tầm thường này nói, “Vậy thì, chờ một chút. Người này là Ai, dù sao đi nữa?” Ngài muốn bà biết Ngài là Ai, bởi vì bà phải giới thiệu Ngài với những người Sa-ma-ri. “Ngài là Ai?” bà nói.

258 Ngài đã trò chuyện với bà trong vài phút. Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, hãy đi kiểm chồng người, và đến đây.”

259 (Nhưng nói, “Bây giờ Ngài đang hành động thông minh,” đấy.) Bà nói, “Tôi không có chồng.” Ừ-ò!

260 Lúc ấy cây gậy đã đụng đến cửa lễ. Đấy, điều gì đó đã xảy ra. Điều gì xảy ra? Bà đã thấy phép lạ của Đức Chúa Trời. Phán rằng, “Người đã nói thật. Vì, người đã có năm đời chồng, và người mà người hiện đang sống với bây giờ chẳng phải là chồng người, vậy người đã nói thật.”

261 Bà quay lại. Bà biết rằng Đức Chúa Trời, đã không chết, với dân sự trong nhiều năm; những thầy tế lễ và các giáo sĩ của họ, và vân vân, họ đã nói về một Đức Chúa Trời. Nhưng trong Kinh Thánh đã hứa rằng có một Đấng sẽ đến!

262 Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri.” Hiểu không? “Chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si đến.” (“Vậy thì để tôi chắc chắn về điều này.”) “Chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si đến.” (“Tôi sẽ hỏi Ngài điều này, và tôi sẽ biết lời Ngài là gì; con người không thể nói cho tôi biết điều đó, mà không biết Đức Chúa Trời.”) “Chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ được gọi là Đấng Christ. Và, khi Ngài đến, đây là điều mà Ngài sẽ làm khi Ngài đến. Chúng tôi đang trông đợi Ngài.”

Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy.”

263 Thế là đủ. Thế là đủ. Người đàn bà chạy vào thành. Bà nói, “Hãy đến, xem một Người mà đã bảo cho tôi những việc tôi đã làm.”

264 Trước khi bà có thể mang đến sứ điệp đó, bà phải thấy phép lạ của Đức Chúa Trời trước tiên. Trước khi bà có thể thấy phép

lạ của Đức Chúa Trời, bà phải nhận Đức Chúa Trời ở Lời Ngài. Điều đó hoàn toàn chính xác.

Ồ, chao ôi, thật chúng ta có thể đi tiếp! Chúng ta hãy đến với nhau.

²⁶⁵ Ngũ Tuần. Sau khi họ đã bước với Lời, sau khi họ đã thấy Lời, sau khi họ đã tin Lời; nhưng trước khi họ có thể thấy phép lạ của Ngũ Tuần, họ phải vâng theo Lời. Hiểu không? “Hãy đi lên thành Giê-ru-sa-lem,” Lời phán, “và chờ đợi ở đó cho tới khi các người nhận được Quyền phép từ trên Cao.”

²⁶⁶ Vậy thì, điều gì xảy ra nếu như tám ngày trôi qua, Ma-thi-ơ nhìn qua Mác, và nói, “Anh biết gì không? Tôi có một cảm giác hơi kỳ lạ ngày ấy, đó phải là Đức Thánh Linh. Ngài đã bảo chúng ta chờ đợi ở trên đây. Đấy, đó phải là Nó.”

“Ồ, chúng ta hãy đợi ngày khác.”

²⁶⁷ Ngày thứ chín đến. “Ồ, này, Ngài đã bảo chúng ta đi lên đây, cách đây chín ngày. Chắc chắn, các anh không tin chúng ta đã nhận lãnh Nó sao? Tôi tin chúng ta đã có Nó khi chúng ta tin Ngài. Anh em chẳng nghĩ vậy sao?”Ồ, anh em Báp-tít tốt quý! Thấy không? Nói, “Tôi tin. Tôi tin chúng ta đã có Nó, bởi vì Ngài đã bảo chúng ta đi lên đây. Và anh em biết tôi tin gì không? Tôi tin, ngay khi chúng ta đi lên đây, chúng ta đã vâng theo điều Ngài phán dạy.”

²⁶⁸ Nhưng Ngài đã phán gì? Ngài đã không phán, “Khi các người đi lên đó, các người sẽ nhận được Nó.” Ngài đã không nói, “Hãy chờ đợi năm ngày, hay chín ngày.” Ngài phán, “Cho tới khi!” Chính là thế. “Ai trông đợi Chúa, ắt sẽ làm mới lại sức lực mình.” Hiểu không?

²⁶⁹ Anh em làm gì? Hãy nhận lấy Lời Ngài, hành động dựa trên Nó và ở lại đứng với Nó. Mỗi ngày, chống lại với Sa-tan, bằng Nó, “Có lời chép rằng! Có lời chép rằng! Có lời chép rằng! Có lời chép rằng! Có lời chép rằng! Có lời chép rằng! Có lời chép rằng!” Nó phải ứng nghiệm! Anh em đang hành động dựa trên Lời, đấy, rồi anh em sẽ thấy phép lạ của Đức Chúa Trời. Đứng thế. Nhưng trước hết anh em phải hành động dựa trên Nó.

²⁷⁰ Họ đi lên đó và họ vâng theo Lời, họ ở lại đó.

271 Ngày thứ chín đến. Tôi có thể nghe Phi-e-rơ nói, “Anh em biết điều gì không, các anh em nghĩ gì?”

272 Mác có lẽ đã đứng lên, và nói, “Anh em biết gì không? Thưa anh em, chúng ta hãy cứ nhận lãnh Nó bằng đức tin, bởi vì chúng ta đang vâng lời.” Không, anh em không vâng lời hoàn toàn.

273 Anh em nói, “Tôi đã chịu phép báp-têm nhân danh của ‘Cha, Con và Thánh...’” Vậy thì, đó—đó không phải là sự vâng lời trọn vẹn. Ủ-ừm. Hiểu không? Anh em nói, “Tôi đã gia nhập một giáo hội.” Đó không phải là sự vâng lời, đấy. “Tôi lặp lại bài Tín Điều Các Sứ Đồ.” Đó vẫn không phải là sự vâng lời. “Ồ, thưa anh em, tôi đã bỏ nói dối và ăn cắp. Tôi không làm điều gì như vậy.” Đó vẫn không phải là sự vâng lời trọn vẹn.

274 Phải là một sự Sanh ra! Phải có điều gì đó xảy ra. Anh em phải chết, và Điều gì đó được sanh ra trong anh em.

275 Ồ, sau rất nhiều ngày họ chờ đợi, chín ngày đã trôi qua. Họ nói, “Chúng ta hãy cứ tiếp nhận Nó, và tiếp tục với chức vụ của chúng ta. Thế gian đang chết mất ở ngoài đó, tại sao chúng ta còn đợi lâu hơn nữa?”

276 Tôi có thể nghe Phi-e-rơ nói, “Nhưng, anh em biết đấy, Điều gì đó bảo tôi rằng chưa đúng. Đó không phải là hoàn toàn đúng vâng theo Lời. Xem đấy, nếu chúng ta mong thấy phép lạ mà Đức Chúa Trời đã hứa với chúng ta, về việc ban đến Lời hứa của Cha trên chúng ta, chúng ta phải chờ đợi ở đây cho tới khi điều gì đó xảy ra. Bởi vì, Kinh Thánh đã nói rằng nó sẽ đến trong hình thức này, Giô-ên đã nói, ‘Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Các con trai và con gái các ngươi sẽ nói tiên tri. Ta sẽ đổ Thần Ta trên các tôi trai và tớ gái. Ta sẽ tỏ cho thấy những dấu kỳ phép lạ trên Trời và dưới đất.’ Tiên tri Ê-sai đã nói, ‘Và với môi nói lấp và lưỡi khác mà Ta sẽ phán cùng dân này, và đây là ngày sa-bát mà họ sẽ đi vào. Vì tất cả điều này, họ sẽ chẳng chịu nghe.’ Vậy thì, thưa anh em, chúng ta không thể bước ra bên ngoài đây giống như thế, thậm chí không thấy chút kinh nghiệm nào, thấy đó. Chúng ta phải có điều gì đó, bởi vì Ngài đã phán, ‘Hãy đợi ở đây cho tới khi các ngươi nhận được Quyền phép.’ Bây giờ tôi chưa có Quyền phép gì hơn tôi đã làm khi tôi đến trong đây. Tôi đã ở đây suốt đêm, tôi đã ở đây đêm kế tiếp, tôi đã ở đây chín đêm. Tôi thật sự

giống như tôi đã có khi tôi đến trong này. Ngài đã bảo chúng ta sẽ nhận Quyền phép, vậy chúng ta hãy cứ đợi.”

277 Rồi, thành linh, khi họ đã vâng theo trọn vẹn Lời Đức Chúa Trời, thì họ thấy phép lạ của lễ Ngũ Tuần. Họ thấy Lửa giáng xuống trong tòa nhà. Trụ Lửa đó giáng xuống, giữa dân sự; và những cái lưới lớn, rời rạc từng cái một như lưới bằng lửa, đậu trên mỗi người trong bọn họ. Và hết thảy họ đầy dẫy Đức Thánh Linh, và bắt đầu nói tiếng lạ, như Thánh Linh ban cho họ nói.

278 Điều gì đó đã xảy ra khi ấy? Khi họ, khi họ đã quyết định với, rằng họ đã nhận lãnh Nó rồi chẳng? Không. Khi họ vâng phục trọn vẹn Lời của Đức Chúa Trời, thì họ thấy phép lạ của lễ Ngũ Tuần. Ngày nay cũng vậy, anh em phải làm giống như vậy.

279 Bây giờ, thưa các bạn, tôi thật sự sẽ kết thúc trên một trang này. Tôi sẽ không lật qua trang khác. Được rồi, người kế tiếp sẵn sàng khi tôi nói điều này.

280 Vậy thì, mặc dầu gọi mọi thứ mà có thể bị gọi là, tồi tệ, “thánh quá máu, ngũ tuần, kẻ phá hoại hội thánh, kẻ giả hình, Bê-ên-xê-bun, người nằm mộng.” Mọi thứ mà có thể được gọi, chúng ta được gọi như vậy. Nhưng họ làm gì, gọi anh em là gì? “Người nằm mộng, Bê-ên-xê-bun, tiên tri giả, Jêsus Duy nhất,” mọi thứ khác có thể được gọi, mọi thứ tồi tệ mà có thể được gọi.

281 Nhưng, bởi tin Lời thật của Đức Chúa Trời, tiên tri thật của Ngài về Lời, chúng ta làm gì? Chúng ta thấy những điều mà chúng ta thấy.

Ồ, họ sẽ đến từ phương Đông và phương Tây,
 Họ sẽ đến từ những xứ xa xôi,
 Để dự tiệc cùng với Vua chúng ta, dùng bữa tối
 như khách của Ngài;
 Thật phước hạnh làm sao những người hành
 hương này!
 Được chiêm ngưỡng dung nhan thánh của
 Ngài
 Tỏa rạng ngời với tình yêu Thiên thượng;

Phước thay cho những người được dự phần ân
điển Ngài,
Như những viên ngọc trên vương miện Ngài
chiếu sáng.

Chúa Jêsus sẽ đến ngay,
Những thử thách của chúng ta rồi sẽ qua.
Ồ, nếu như lúc này Chúa chúng ta sẽ đến
Cho những ai được buông tha khỏi tội lỗi thì
sao?
Ồ, lúc ấy sẽ mang đến cho bạn sự vui mừng,
Hay buồn phiền và tuyệt vọng sâu sắc?
Khi Chúa chúng ta đến trong vinh quang,
Chúng ta sẽ gặp Ngài trên không trung.

²⁸² Tại sao? Chúng ta đang hành động dựa trên Lời Ngài! A-men. Hãy gọi bất cứ thứ gì các bạn muốn. Chúng ta thấy dấu hiệu của Đấng Mê-si ở giữa chúng ta. Chúng ta thấy một Trụ Lửa. Không thể chối bỏ nó! Hãy gọi chúng tôi điều gì họ muốn. Đức Chúa Trời ở đây. Khoa học đã chụp hình về Nó. Tại sao? Vâng theo Lời Ngài! Nó chưa bao giờ được thực hiện trong lịch sử, nhưng tuy nhiên con mắt cơ học của máy ghi hình nói đó chính là Ngài, đó là một Ánh Sáng đúng vào ống kính máy ảnh. Tại sao? Nhận lấy Lời Đức Chúa Trời trước tiên! Hãy để những giáo phái đuổi anh em ra, nếu họ muốn. Hãy để họ quay lưng với anh em, nếu anh em muốn. Nhưng hãy hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời, nếu anh em muốn thấy những phép lạ của Đức Chúa Trời!

²⁸³ Chúa Jêsus đã hứa, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy ra trong sự đến của Con người.”

²⁸⁴ Thiên sứ ấy đã giáng xuống, Đức Chúa Trời biểu hiện trong một thân thể con người, quay lưng Ngài lại với trại, và nói với... không biết Áp-ra-ham là ai, giả vờ, nói, “Hỡi Áp-ra-ham.” Không phải Áp-ram; Ngài đã vừa thay đổi tên ông, hai ngày trước đó. “Sa-ra, vợ người ở đâu?” Không phải S-a-r-a-i. S-a-r-a! “Sa-ra, vợ người ở đâu?” Gọi ông bằng tên tổ phụ của ông, và bà bằng tên công chúa của bà.Ồ! Ngài là Ai? Áp-ra-ham biết ngay đó là Ai.

Ông thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

285 Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng ngươi, hồi Áp-ra-ham. Ta, Ta sẽ thăm viếng ngươi, theo như lời hứa mà Ta ban cho ngươi, bởi vì ngươi đã chờ đợi suốt những năm này. Ngươi đã chờ đợi điều đó hai mươi lăm năm nay. Ngươi ở lại đúng với Lời, hành động dựa trên Lời. Ngươi chối bỏ rằng mình thuộc về ngay cả ở trên trái đất. Anh em trở nên một kẻ hành hương và người khách lạ. Ngươi đang tìm kiếm một Thành để đến, mà Đấng Xây Dựng và Đấng Làm Nên của Nó là Đức Chúa Trời. Ta đã hứa với ngươi rằng, qua đứa con sẽ được sanh ra này, mà nó sẽ...ngươi sẽ là tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta đã hứa điều đó. Ngươi đã hành động dựa trên Lời, vậy thì ngươi sẽ thấy phép lạ của Đức Chúa Trời.”

“Làm sao tôi sẽ thấy điều đó, lạ Chúa tôi?”

“Sa-ra, vợ ngươi ở đâu?”

“Ở trong trại, đằng sau Ngài.”

Phán, “Ta sẽ thăm viếng ngươi, theo kỳ đã định.”

286 Còn Sa-ra đã cười thầm, nói rằng, “Làm sao có thể, già như tôi; còn chúa tôi, cũng đã, già rồi; để còn được điều vui đó lại sao?”

Ngài phán, “Cớ sao Sa-ra cười?”

287 Ông đã hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời. Ông đang thấy phép lạ của Đức Chúa Trời.

288 Chúa Jê-sus phán, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người đến.” Đấy, hãy hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời, và anh em sẽ thấy phép lạ của Đức Chúa Trời.

289 Đó là gì? Khi chúng ta đã đứng ở đây, cách đây không lâu, giảng *Bảy Thời Đại Hội Thánh*, và trình chúng ra, và dấu hiệu đó ở trên đó, vẽ chúng ra trên bảng ở đây. Và ngay trong cử tọa này, trước nhiều người hơn những người đang ngồi ở đây bây giờ, ngay khi tôi nói xong, một Ánh Sáng chiếu xuống rực rỡ, và đi lại phía sau kia và dừng lại trên tường đó. Và một cái bóng đến trên nó, trong khi mọi người đang nhìn nó, và phân ra những thời đại hội thánh ấy thật đúng như cách chúng có ở đó. Bao nhiêu anh chị em ở đây bây giờ đã có mặt lúc đó ở đây ngày ấy, hãy giơ tay lên...?...Nhìn vào nó bằng mắt chính mình! Đó là gì?

Trước hết, hãy tin Lời Đức Chúa Trời, giảng Lời Đức Chúa Trời, tin nhận Lời Đức Chúa Trời; và chúng ta đã thấy phép lạ của Đức Chúa Trời chứng thực Lời, rằng Nó đúng.

Ồ, Chúa Jêsus sẽ đến ngay, (tất cả hát với nhau)
 Những thử thách của chúng ta sẽ qua lúc đó.
 Ồ, nếu như lúc này Chúa chúng ta sẽ đến
 Cho những ai được buông tha khỏi tội lỗi thì
 sao?
 Ồ, lúc ấy sẽ mang đến cho bạn sự vui mừng,
 Hay buồn phiền và tuyệt vọng sâu sắc?
 Khi Chúa chúng ta đến trong vinh quang,
 Chúng ta sẽ gặp Ngài trên không trung. A-men.

²⁹⁰ Tại sao? Chúng ta đang tin vào Lời Ngài, đang giữ Dầu trong đèn, khêu nó lên và cháy, “Hãy để Sự Sáng của anh em được chiếu ra đến nỗi người khác có thể thấy các công việc tốt lành của anh em, những kết quả của anh chị em, làm vinh hiển Cha ở trên Trời.” Và điều gì sẽ xảy ra? Tin vào Lời Đức Chúa Trời, và hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ gặp Ngài trên không trung. Không một bóng dáng nghi ngờ! Chúa ban phước cho anh chị em.

²⁹¹ Tôi sẽ bỏ qua, khoảng một phần ba. Tôi sẽ hoàn tất nó lúc nào đó, ý Chúa. “Nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, thì những phép lạ của Ngài ở đâu?” Ừ-m. Thấy không? Anh chị em tin điều đó không?

²⁹² Ôi Chúa, xin để chúng con thấy một—một năm sắp đến. Chúng ta hãy thấy một năm sắp đến, cho đến khi lòng chúng ta sẽ không thỏa mãn với giáo phái giáo hội, hay một tín điều, với một sự bắt tay, hay cái gọi là, tôn giáo. Chúng ta hãy đừng thỏa mãn cho đến khi chúng ta cảm thấy Quyền năng phép lạ đang làm việc của Đức Chúa Trời đang lấy...ở trong lòng chính mình, lấy thế gian ra khỏi, và hình thành Đấng Christ. Vậy thì, không phải tối nay, và ngày mai bắt đầu làm điều gì khác; nhưng lớn lên trong Ngài, lên với tâm vóc của Ngài. Chúng ta lớn lên với Ngài, cho đến khi chúng ta gặp Ngài. Xin chúng ta hãy cúi đầu.

Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ ở đó,
 Có chỗ nơi Nguồn cho bạn;

Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ ở đó,
 Có chỗ nơi Nguồn cho tôi.

²⁹³ Kính lạy Cha trên Trời của chúng con, với sự khiêm nhu của hồn và linh, giọng bị khan tiếng của con, và những lời nói vấp vấp hay lúng cùnng của con, lạy Chúa, con cầu nguyện để Ngài sẽ nhận chúng và ráp nối chúng lại với nhau; không biết cách nào để làm điều đó, nhưng chỉ nói điều gì đến trong tâm trí con. Xin đặt nó xuống trong lòng của mỗi người, và để cho họ thấy và tin nó, với thái độ rằng nó được ban tặng. Và, Cha ôi, nó sẽ làm những lý lẽ cho họ, nó sẽ mang Đấng Christ đến với họ. Xin ban phước cho chúng con tối nay, Cha ôi. Chúng con chờ đợi, hành động dựa trên Lời Đức Chúa Trời.

²⁹⁴ Xin ban phước cho các anh em này, lạy Chúa. Xin tha thứ cho con, Cha ôi, vì làm mất một số thì giờ của họ. Con cầu xin Ngài sẽ xúc dầu cho họ bằng Đức Thánh Linh, trong cách như vậy hầu cho Quyền năng của Đức Chúa Trời sẽ giáng xuống khắp tòa nhà ở đây, và những tội nhân có thể đến với bàn thờ và—và khóc cho cách của họ đến Đồi Sọ, và người đau sẽ được chữa lành, và những dấu kỳ phép lạ lớn sẽ được thực hiện, và chúng con sẽ thấy Quyền năng-làm phép lạ của Đức Chúa Trời hằng sống. Chúng con chờ đợi điều đó, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁹⁵ Ngợi khen Chúa! Anh chị em yêu Ngài không? Nếu Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, chúng ta hãy thấy dấu hiệu của Ngài!

²⁹⁶ Dấu hiệu của Đấng Mê-si mà hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi đó ở đâu? Nếu Đấng Mê-si đó không hề thay đổi, Ngài sẽ có dấu hiệu giống như vậy. Ngài ở đâu? Ngài thuộc về tổ chức gì? Tổ chức gì chúng ta có thể gia nhập, và tìm thấy Đấng Mê-si, dấu hiệu của Ngài? Nhà gì chúng ta có thể bước vào, để tìm thấy Nó? Hãy suy nghĩ về điều đó.

Xin lỗi, Anh Neville.

[Một chị nói tiếng lạ. Một anh em đưa ra lời thông giải—Bt.]

A-men. Ngợi khen Chúa Jêsus. Chúc tụng Chúa Jêsus! Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Cảm ơn Ngài.

NẾU ĐỨC CHÚA TRỜI Ở CÙNG CHÚNG TA, THÌ TẤT

CẢ CÁC PHÉP LẠ KIA Ở ĐÂU? VIE61-1231E

(If God Be With Us, Then Where Is All The Miracles?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 31 tháng Mười Hai, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org